

โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ ลูกจะส่งผลถึงความสุขความเจริญหรือความล้มเหลวของชีวิตลูกในอนาคต

สัมพันธภาพอันดีของครอบครัว ไม่สามารถกระทำได้โดยสมาชิกคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นสิ่งที่สมาชิกทุกคนในครอบครัวจะต้องร่วมมือกันกระทำอย่างมีระบบแบบแผน เพื่อความสำเร็จของครอบครัว ซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

1. ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ครอบครัวที่มีความเข้าใจซึ่งกันและกันคือมีความสุขความอบอุ่น มีความสามัคคีมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ความเข้าใจซึ่งกันและกันที่สามารถส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว มีดังนี้

- เข้าใจธรรมชาติของความเป็นคน มนุษย์ทุกคนเกิดมาแล้วต้องมีกิเลสตัณหา คุณธรรม ความโง่ ความฉลาด ที่สะสมอยู่ในแต่ละคนไม่เหมือนกัน
- เข้าใจในฐานะและหน้าที่ สมาชิกในครอบครัวทุกคนต้องรู้จักฐานะและหน้าที่ของแต่ละคน

- การแสดงความเข้าใจ เป็นตัวสร้างสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกที่ดี สมาชิกอาจจะถูก จะผิด จะชั่ว จะดี แสดงความเข้าใจไว้ก่อน ให้เขารู้สึกว่าเราเป็นพวกเดียวกันและสามารถพูดคุยได้

2. ความรับผิดชอบ สิ่งที่คุณต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว ได้แก่

- ชีวิตและสุขภาพ สมาชิกในครอบครัวต้องดูแลรับผิดชอบในชีวิต และสุขภาพของกันและกันตั้งแต่เกิดจนตาย

- การศึกษา สมาชิกในครอบครัวจะต้องรับผิดชอบในเรื่องการศึกษา ของแต่ละคนโดยอบรมสั่งสอนด้วยตนเอง การส่งเข้าศึกษาในสถานศึกษาเพื่อความสำเร็จในอนาคต

3. ความเคารพ เป็นสิ่งที่จำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ภาพ ครอบครัวใดขาดความเคารพกันและกันจะอบรมสั่งสอนไม่ได้ควบคุมกันไม่อยู่และจะทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ

ความสามัคคี สาเหตุที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อสัมพันธภาพของครอบครัว คือความสามัคคี สิ่งที่สมาชิกในครอบครัวมีความทุกข์มาก คือ ความแตกแยก ความไม่สามัคคีปรองดองกัน การทำลายกันในหมู่พ่อแม่ลูกหรือพี่น้อง ฉะนั้นทุกครอบครัวจึงควรหมั่นสร้างความสามัคคีไว้ให้มาก การแก้ปัญหา ปัญหาเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในครอบครัว ขบวนการแก้ปัญหาแต่ละปัญหาก็จะใช้วิธีแตกต่างกัน เช่น ปัญหาทางด้านอารมณ์หรือความต้องการที่เกินพอดี สามารถแก้ไขโดยวิธีการวางเฉยเสีย ปัญหาที่ไร้สาระ หรือปัญหาที่แก้แล้วไม่คุ้ม อาจจะใช้วิธีแก้ด้วยการตัดปัญหาทิ้งไปเลย อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาใด ๆ จะต้องมีการแก้ปัญหาจึงจะมีประสิทธิภาพ ขบวนการแก้ปัญหาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวกระทำได้โดย ห้ามนำปัญหามาภายในไปเล่าให้ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องฟัง การพิจารณาตนเอง การรู้จักให้อภัยและให้อภัย การรู้จักเปิดใจให้กว้างยอมรับคำแนะนำของคนอื่น

การตัดสินใจ การตัดสินใจปัญหาแต่ละเรื่องถ้าไม่มีผู้ตัดสินใจเด็ดขาด ภายในครอบครัวก็จะเกิดปัญหาตามมา เพราะแต่ละคนที่ช่วยตัดสินใจนั้น จะใช้ประสบการณ์และความเห็นของตนเองช่วยในการตัดสินใจ เพราะฉะนั้นเพื่อสัมพันธ์ภาพอันดี แต่ละครอบครัวจะต้องตั้งระบบการตัดสินใจให้ดีกว่าเดิมซึ่งมีหลักดังนี้

- หลักจริยปฏิบัติ หมายถึง การใช้ความรู้และประสบการณ์เฉพาะคนในการตัดสินใจเพื่อเลือกทางเดินชีวิต อาชีพส่วนตัว ซึ่งต้องให้สิทธิแก่ทุกคน เพราะแต่ละคนจะมีเป้าหมาย ทัศนคติ ความชอบไม่เหมือนกัน

- หลักประชาธิปไตย หมายถึง การเอาเสียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์การตัดสินใจ ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวกับส่วนรวม

- หลักโลกาธิปไตย หมายถึง การใช้การประนีประนอมในการตัดสินใจ ทั้งนี้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เช่น เรื่องของค่านิยม วัฒนธรรม เป็นต้น

- หลักใช้หลักธรรมจริยปฏิบัติ หมายถึง การใช้หลักธรรมในการตัดสินใจเพราะธรรมะเป็นหลักธรรมที่ให้ประโยชน์สูงสุดสำหรับทุกฝ่าย

- หลักการผสมผสาน บางครั้งในการแก้ปัญหาอาจจะต้องใช้หลักการทุกหลักการผสมผสานกัน ในการแก้ปัญหาแต่ละครอบครัวสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสม

การสื่อสาร การสื่อสารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสัมพันธ์ภาพในครอบครัว ซึ่งแต่ละครอบครัวจะต้องมีการตกลงทำความเข้าใจหรือตั้งกติกาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- เรื่องส่วนตัว แต่ละคนมีหน้าที่จะต้องตัดสินใจเอง ยกเว้นแต่ต้องการขอคำปรึกษาหารือ เช่น การเลือกคบเพื่อน

- เรื่องที่ต้องตัดสินใจร่วมกัน เรื่องที่ต้องตัดสินใจร่วมกัน ได้แก่ การบวช การแต่งงาน การตกแต่งบ้าน ข้อมูลต่าง ๆ ของเรื่องดังกล่าวจะต้องถ่ายทอดให้สมาชิกในครอบครัวได้รับรู้ทุกอย่าง เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ

- เรื่องที่ต้องรับผิดชอบตามฐานะ เช่น พ่อตัดสินใจในเรื่องอะไรบ้าง แม่ตัดสินใจในเรื่องอะไรบ้าง และลูกต้องตัดสินใจในเรื่องใดบ้าง เมื่อสมาชิกคนใดรับรู้ข้อมูลข่าวสารจะต้องบอกให้ผู้รับผิดชอบทราบ เช่น พ่อรับผิดชอบเรื่องธุรกิจของครอบครัว แม่รับผิดชอบเรื่องการดูแลบ้าน ลูกรับผิดชอบเรื่องการเรียน เป็นต้น

กิจกรรมคิดคนเดียว

เมื่ออ่านบทความจบแล้วจงตอบคำถามต่อไปนี้

เมื่ออ่านบทความจบแล้ว พิจารณาข้อมูลใดที่ตรงใจหรือรอบครอบ คำนึงถึงองค์ประกอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้ฝึกมา คือ 1. การระบุประเด็นปัญหา 2. การรวบรวมข้อมูล 3. การพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล 4. การระบุลักษณะข้อมูล 5. การตั้งสมมติฐาน

จงตอบคำถามต่อไปนี้

- 1. จากข้อมูลที่ปรากฏ อะไรเป็นปัญหาสำคัญ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น มีเหตุผลอะไรสนับสนุน
- 2. จากข้อมูลที่ปรากฏ ท่านคิดว่า วิธีการใดที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทำไมจึงสรุปเช่นนั้น มีเหตุผลอย่างไร

3. (ทำหัตถ์จาเข้ากลุ่มใหญ่แล้ว)

จากข้อสรุปของกลุ่มใหญ่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ จะเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมหรือยืนยันความคิดเดิมเพราะอะไร

[illegible]

4. ข้อดีข้อเสียและข้อเสนอแนะ ของกิจกรรมในวันนี้

[illegible]

กิจกรรมคิดค้นเป็นกลุ่มย่อย

เมื่อทำกิจกรรมคิดคนเดียวแล้ว

1. อภิปรายทีละคนว่าประเด็นปัญหาคืออะไร เพราะอะไร แล้วสรุปให้ได้ 1 ประเด็น

.....

.....

.....

.....

.....

2. อภิปรายวิธีแก้ปัญหามาของแต่ละคน และมีเหตุผลอย่างไร

[illegible]

กิจกรรมคิดเป็นกลุ่มใหญ่

เมื่อทำกิจกรรมคิดเป็นกลุ่มย่อยแล้ว

1. อภิปรายที่ละกลุ่มว่าประเด็นปัญหาคืออะไร เพราะอะไร แล้วสรุปให้ได้ 1 ประเด็น

[illegible]

2. อภิปรายวิธีการแก้ปัญหาของแต่ละกลุ่ม และมีเหตุผลอย่างไร

[illegible]

ประเมินตนเอง กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณครั้งที่ 6

หลังจากการอภิปรายกลุ่มแล้วให้นักเรียนแต่ละคนประเมินว่า ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ นักเรียนปฏิบัติตามรายการต่อไปนี้อย่างไรหรือไม่ โดยพิจารณาจากรายงานผลการปฏิบัติงานของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมายถูก (/) ให้ตรงตามที่นักเรียนประเมิน

รายการประเมิน	มี	ไม่มี
ในการทำกิจกรรมในครั้งนี้นักเรียนได้		
1. อ่านบทความทั้งหมด ก่อนพิจารณาว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญคืออะไร		
2. พิจารณาบทความในแต่ละตอนว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาหรือไม่		
3. มีการระบุประเด็นปัญหาที่สำคัญ		
4. มีการทำความเข้าใจกับประเด็นปัญหา ข้ออ้าง หรือข้อโต้แย้ง		
5. มีการดึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาจากประสบการณ์เดิมของผู้ตอบ		
6. มีการพิจารณาความเกี่ยวข้องของข้อมูลที่ปรากฏในแต่ละย่อหน้า		
7. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามาจากที่ใด		
8. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่		
9. มีการจำแนกข้อมูลที่ปรากฏว่าข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นข้อคิดเห็น		
10. มีการพิจารณาความเป็นเหตุเป็นผลของข้อมูลที่ปรากฏในแต่ละตอน		
11. มีการพิจารณาแยกกลุ่มของข้อมูล		
12. มีการพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาว่ามีทางใดบ้างโดยดูจากข้อมูล		
13. มีการพิจารณาความสอดคล้องหรือความขัดแย้งของข้อมูลที่ปรากฏ		
14. มีการพิจารณาข้อสรุปในแต่ละตอนว่าสอดคล้องกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
15. มีการพิจารณาข้อเสนอแต่ละคนว่าขัดแย้งกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
16. มีการพิจารณาถึงแนวความคิดที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังข้อความที่ปรากฏ		

หมายเหตุ นักเรียนต้องมีรายการที่ประเมินปรากฏในรายงานผลการคิดอย่างน้อย 10 รายการ

กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ครั้งที่ 7

เรื่อง ความสามารถในการประเมินผล ยืนยันข้อสรุป

เนื้อหาหน่วยที่ 3 เรื่อง สิ่งเสพติด

ความหมายขององค์การการอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ยาเสพติด” หมายถึง สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไปโดยไม่สามารถหยุดเสพได้ และต้องการเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดจะก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่อร่างกาย และจิตใจ

ลักษณะอาการของผู้เสพลิงเสพติด

1. มีความต้องการที่จะเสพลิงเสพติดนั้นอีกเรื่อย ๆ
2. มีความต้องการเพิ่มปริมาณของสิ่งที่เสพขึ้นเรื่อย ๆ
3. เมื่อมีความต้องการเสพแล้วไม่ได้เสพจะมีอาการอยากออกมาในลักษณะต่าง ๆ เช่น หาว อาเจียน น้ำมูกน้ำตาไหล โมโห ขาดสติ ทุรนทุราย คลั่งเป็นต้น
4. เมื่อเสพเป็นประจำจะทำให้สุขภาพทรุดโทรม

1. ประเภทของสิ่งเสพติด สามารถแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. แบ่งตามฤทธิ์ของสารเคมีที่มีต่อร่างกาย
2. แบ่งตามลักษณะการเกิดของสิ่งเสพติด

1. แบ่งตามฤทธิ์ของสารเคมีที่มีต่อร่างกาย สามารถแบ่งออก 4 ประเภท คือ

1.1 ประเภทออกฤทธิ์กดประสาท เมื่อเสพเข้าไปแล้วกดประสาทส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำให้เซมอมีน งง ซา ประสาทที่ควบคุมส่วนต่าง ๆ ของร่างกายบางส่วนหยุดทำงานหมดความเป็นตัวของตัวเอง สิ่งที่เสพเหล่านี้ ได้แก่ ฝิ่นมอร์ฟีน เฮโรอีน และกลุ่มยานอนหลับ และกล่อมประสาท เช่น บาร์บิตูเรท ไดอาซีแพม รวมทั้งสุราด้วย

1.2 ประเภทออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะกระตุ้นประสาทส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำให้ร่างกายทำตามฤทธิ์ของยาจนอาจจะเกินขีดความสามารถของร่างกายที่จะกระทำได้ เมื่อหมดฤทธิ์ของยาแล้วร่างกายจะทรุดโทรมลง ถ้าใช้อยู่ประจำจะเกิดประสาทหลอน วิตกริต หัวใจวายได้ สิ่งเสพติดกลุ่มนี้ ได้แก่ ยาบ้า ยาขยัน ยาลดความอ้วน ยาแก้ปวด กาแฟ รวมถึงบุหรี่ด้วย

1.3 ประเภทออกฤทธิ์หลอนประสาท เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะมีอาการฝันเพี้ยนจิตหลอนเห็นภาพลวงตา ควบคุมตนเองไม่ได้มีเมามากอยู่กับความฝันทั้งดีและร้าย ประสาทรับรู้ต่าง ๆ แปรปรวนบางครั้งอาจทำอันตรายต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น สิ่งเสพติดกลุ่มนี้ ได้แก่ แอลเอสดี (L.S.D) เมสคาลิน เอสทีพี เป็นต้น

1.4 ประเภทออกฤทธิ์หลายอย่าง เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะออกฤทธิ์ทั้งกระตุ้นประสาทให้ ตื่นตัวร่าเริงในเบื้องต้น ต่อไปกดประสาททำให้มีเมื่อย และเมื่อใช้ปริมาณมากขึ้นจะเกิดประสาทหลอน สิ่งเสพติดกลุ่มนี้ได้แก่ กัญชา ใบกระท่อม และกลุ่มสารระเหย ได้แก่ ทินเนอร์ กาวน้ำ กาวยาง น้ำมันเบนซิน เป็นต้น

2. แบ่งตามลักษณะของการเกิดสิ่งเสพติด ได้แก่

2.1 เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (Natural Drugs) หมายถึง สิ่งเสพติดที่ได้จากการสกัดจากพืชบางชนิด เช่น ฝิ่น กัญชา ใบกระท่อม เป็นต้น

2.2 เกิดจากการสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) หมายถึง สิ่งเสพติดที่สังเคราะห์ขึ้นตามกรรมวิธีทางเคมี เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เป็นต้น

2. สาเหตุทั่ว ๆ ไปของการเสพยาเสพติด

จากการศึกษาถึงสาเหตุของการติดสิ่งเสพติดของกลุ่มเยาวชนจากหน่วยงานหลาย ๆ หน่วยทั้งจากสถานศึกษาทางการแพทย์ หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งเสพติด พอจะสรุปถึงสาเหตุของการติดสิ่งเสพติด ได้ดังนี้

1. เกิดจากพฤติกรรมส่วนตัวของบุคคล ได้แก่

1.1 พฤติกรรมเฉพาะวัย พฤติกรรมของเยาวชนในวัยรุ่นมีปัจจัยนำไปสู่การติดสิ่งเสพติดหลายประการ ได้แก่ การอยากรู้อยากลอง ความคึกคะนอง ความสนุกสนาน ความต้องการเข้ากับเพื่อน ความโก้เก๋ ค่านิยมผิด ๆ เกี่ยวกับความเป็นผู้ชาย จะต้องกินเหล้า

1.2 เกิดจากปัจจัยเฉพาะบุคคล มีปัจจัยหลายประการที่ทำให้บุคคลแต่ละคนต้องใช้สิ่งเสพติดเมื่อใช้ไปนาน ๆ ฤทธิ์ของสิ่งเสพติดก็จะทำให้ติดสิ่งเสพติดนั้น ๆ ปัจจัยในการใช้ ได้แก่

- การใช้เพื่อบำบัดความเจ็บป่วยทางกาย เช่น ความเจ็บป่วยจากบาดแผล
- ใช้เพื่อระงับความผิดปกติทางจิตใจ เช่น ความวิตกกังวล ความเครียด ความไม่สบายใจ การประชด เป็นต้น

- ใช้โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ใช้เพื่อให้เกิดความขยัน ทำให้ดูหนังสือได้นานเพื่อทำให้ร่างกายตื่นตัว เป็นต้น

2. เกิดจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สิ่งแวดล้อมในครอบครัว มีปัจจัยที่ทำให้ติดสิ่งเสพติด ได้ดังนี้

- เกิดจากการแตกแยกในครอบครัว ทำให้ขาดการเอาใจใส่ดูแลที่เหมาะสมจากผู้ปกครอง
- พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้เสพยาเสพติดเสียเอง ทำให้เด็กเอาเยี่ยงอย่าง เช่น การดื่มเหล้า การสูบบุหรี่ เป็นต้น

- พ่อแม่ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการอบรมเลี้ยงดู
- ครอบครัวมีปัญหาทางเศรษฐกิจ

2.2 สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา สถานศึกษาบางแห่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสพได้แก่

- ขาดการควบคุมกวดขัน เรื่องระเบียบวินัยอย่างจริงจัง เช่น การแต่งกาย การมาเรียน การเข้าเรียน เป็นต้น
- ขาดการส่งเสริมให้เด็กทำกิจกรรม เช่น ห้ามเล่นกีฬาเพราะกลัวดันหญ้าในสนามตาย หรือมีอุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอ เป็นต้น

- สถานศึกษาจัดการเรียน 2 ผลัด ทำให้ผู้เรียนมีเวลาว่างมาก
 - สถานศึกษาขาดการติดต่อกับผู้ปกครองทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือ
 - สถานศึกษาขาดการแนะแนว เช่น ไม่มีบุคลากร ไม่มีห้องแนะแนวที่เหมาะสม
- 2.3 สิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่

- ที่พัก หรือสถานศึกษา อยู่ใกล้กับชุมชนที่มีการเสพ หรือจำหน่ายสิ่งเสพย์ติด
- เกิดจากการยั่วของสิ่งต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ ทำให้เด็กมีพฤติกรรมทำตาม เป็นต้น
- การให้สิทธิและเสรีภาพจนเกินควร ทำให้สังคมขาดระเบียบ

3. การระบาดของสิ่งเสพย์ติดในสถานศึกษา

ภัยอันน่ากลัวของสิ่งเสพย์ติดได้ขยายตัว และถูกลามเข้าไปในสถานศึกษามากขึ้นทุกทีจากการสำรวจข้อมูลผู้เสพและติดสิ่งเสพติคของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพย์ติด (ป.ป.ส.) ร่วมกับสำนักวิจัย เอแบค-เคเอสซี อินเทอร์เน็ตโพลล์ ได้ร่วมกันสำรวจข้อมูลนักเรียนนักศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และมหาดไทยทั่วประเทศ ในช่วงกลางปี 2542 ที่ผ่านมาได้ผลสรุปดังนี้

1. นักเรียนและนักศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพย์ติด มีจำนวน 663,290 คน จากนักเรียน-นักศึกษาทั้งสิ้น 5,365,942 คน คิดเป็นร้อยละ 12.36 คน

2. อัตราผู้เกี่ยวข้องของนักเรียน-นักศึกษา ระดับต่าง ๆ

นักเรียน-นักศึกษาในแต่ละระดับมีอัตราการเกี่ยวข้องกับยาเสพย์ติดไม่เท่ากัน โดยนักศึกษาระดับ ปวช. มีอัตราผู้เกี่ยวข้องสูงสุด ส่วนนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำสุด

3. ประเภทของสิ่งเสพย์ติดที่นักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวข้อง

ประเภทของสิ่งเสพย์ติดที่นักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวข้องสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ยาบ้า สารระเหย และกัญชา

การสังเกตผู้คิดสิ่งเสพติด

เป็นการยากที่จะทำให้ผู้เสพติดยอมรับ และเล่าเรื่องต่าง ๆ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการใช้สิ่งเสพติด และผู้เสพติดมักแสดงอาการการเสพติดไม่ชัดเจน วิธีการสังเกตสิ่งผิดปกติของผู้เสพติดมีดังนี้

1. ด้านร่างกาย เช่น ชูบพอม น้ำหนักลด คัดจมูกหรือไอเรื้อรัง เนื้อตัวสกปรก อาจมีรอยเข็มฉีดยา เป็นต้น
2. นิติส่วนตัว เช่น เปลี่ยนเวลานอน มีเพื่อนใหม่ หรือสนใจสิ่งใหม่ เปลี่ยนรูปแบบการแต่งกาย เป็นต้น
3. พฤติกรรม เช่น ชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบ ชอบลักขโมย เป็นต้น
4. ผลการเรียนรู้ เช่น ผลการเรียนต่ำลง หนีเรียน หยุดเรียน เป็นต้น

4. ผลเสียของการติดสิ่งเสพติด

สิ่งเสพติดทุกประเภท ทุกชนิดมีผลกระทบต่อตัวผู้เสพติด ครอบครัว สังคม และประเทศชาติเป็นส่วนรวม ผลเสียของการเสพติดสิ่งเสพติดมีดังนี้

1. ผลเสียต่อผู้เสพติด ฤทธิ์ของสิ่งเสพติดจะทำให้ผู้เสพติดมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคม เป็นต้น
 - ด้านสุขภาพ สุขภาพร่างกายจะทรุดโทรม อ่อนแอ ระบบการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ เสื่อมลง ภูมิคุ้มกันโรคต่ำ เกิดโรคแทรกซ้อนง่าย
 - เสียบุคลิกภาพ ทำให้เป็นคนมีบุคลิกภาพเกียจคร้าน เฉื่อยชา ขาดความสนใจตนเอง สกปรก
 - ประสาทสมองถูกทำลาย ทำให้สมรรถภาพทางจิตใจเสื่อมลง มีจิตใจและอารมณ์ไม่ปกติ เช่น สติเสื่อม สมองเสื่อม ฟุ้งซ่าน ความคิดเลือนลอย เป็นต้น
 - เป็นการทำลายชื่อเสียงตนเอง ทำให้เป็นคนที่ไม่สังคมไม่ยอมรับหมดอนาคต
2. ผลเสียต่อครอบครัวผู้เสพติด มีดังนี้
 - ขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว
 - สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายของครอบครัวโดยไม่จำเป็น
 - ทำให้พ่อแม่เดือดร้อน และเป็นทุกข์ทางกาย เนื่องจากความรัก และความห่วงใยที่มีต่อลูก
 - เป็นการทำลายชื่อเสียงวงศ์ตระกูล
3. ผลเสียต่อสังคม
 - สูญเสียแรงงานของชาติโดยเปล่าประโยชน์ แทนที่จะใช้ความรู้ ความสามารถช่วยกันพัฒนาประเทศชาติกลับไปหมกหมุ่นอยู่กับสิ่งเสพติด

- เป็นภาระต่อสังคม ครอบครัวและสังคมจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาและปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

- ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้ง่าย

4. ผลเสียต่อประเทศชาติ

- เป็นการทำลายชื่อเสียงและความมั่นคงของชาติ

- เป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ งบประมาณจำนวนมากต้องใช้จ่ายในเรื่องของการปราบปรามป้องกันและแก้ไขในปัญหาสิ่งเสพติด

กิจกรรมคิดคนเดียว

เมื่ออ่านบทความจบแล้วจงตอบคำถามต่อไปนี้

1. จากข้อมูลที่ปรากฏ อะไรเป็นประเด็นที่สำคัญ ทำไมจึงคิดเช่นนั้น มีเหตุผลอะไรสนับสนุน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จากสาเหตุของการคิดสารเสพติดของนักเรียนนักศึกษา ในกลุ่มวัยรุ่น ดังต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

สาเหตุของการคิดสารเสพติดในกลุ่ม นักศึกษาและวัยรุ่น	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผลเพราะ
การใช้เพื่อบำบัดความเจ็บป่วยทางกาย			
ใช้เพื่อระงับความผิดปกติทางจิตใจ			
เกิดจากการแตกแยกในครอบครัว			
พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้เสพยาเสพติดเสีย เอง			
ครอบครัวมีปัญหาทางเศรษฐกิจ			
สถานศึกษาขาดการติดต่อกับผู้ปกครอง ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือ			
ที่พัก หรือสถานศึกษา อยู่ใกล้กับชุมชน ที่มีการเสพยา			
เกิดจากการยั่วยุของสิ่งต่าง ๆ			
การให้สิทธิและเสรีภาพจนเกินควร ทำให้สังคมขาดระเบียบ			

3. ท่านสรุปความคิดเห็นของตัวเองว่าอย่างไร กับสาเหตุของการตัดสินใจตัดสินใจในกลุ่มวัยรุ่น คิดว่าควรทำอย่างไรกับปัญหานี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. (ทำหลังจากเข้ากลุ่มใหญ่) จากข้อสรุปของกลุ่มใหญ่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ จะเปลี่ยนแปลงหรือยังยืนยันความคิดเห็นเดิม เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมคิดคนเป็นกลุ่มย่อย

เมื่อทำกิจกรรมคิดคนเดียวแล้ว

1. สรุปประเด็นที่สำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

2. สรุปลงความเห็นของสาเหตุของการติดสารเสพติด และวิธีการแก้ปัญหา

[illegible]

กิจกรรมคิดเป็นกลุ่มใหญ่

เมื่อทำกิจกรรมคิดเป็นกลุ่มย่อยแล้ว

1. เสนอความคิดของแต่ละกลุ่ม

[illegible]

ประเมินตนเอง กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณครั้งที่ 7

หลังจากการอภิปรายกลุ่มแล้วให้นักเรียนแต่ละคนประเมินว่า ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ นักเรียนปฏิบัติตามรายการต่อไปนี้อย่างไรหรือไม่ โดยพิจารณาจากรายงานผลการปฏิบัติงานของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมายถูก (/) ให้ตรงตามที่นักเรียนประเมิน

รายการประเมิน	มี	ไม่มี
ในการทำกิจกรรมในครั้งนี้นักเรียนได้		
1. อ่านบทความทั้งหมด ก่อนพิจารณาว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญคืออะไร		
2. พิจารณาบทความในแต่ละตอนว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาหรือไม่		
3. มีการดึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาจากประสบการณ์เดิมของผู้ตอบ		
4. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามาจากที่ใด		
5. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่		
6. มีการจำแนกข้อมูลที่ปรากฏว่าข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นข้อคิดเห็น		
7. มีการพิจารณาแยกกลุ่มของข้อมูล		
8. มีการพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาว่ามีทางใดบ้างโดยดูจากข้อมูล		
9. มีการพิจารณาความสอดคล้องหรือความขัดแย้งของข้อมูลที่ปรากฏ		
10. มีการพิจารณาข้อสรุปในแต่ละตอนว่าสอดคล้องกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
11. มีการพิจารณาข้อเสนอแต่ละคนว่าขัดแย้งกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
12. มีการพิจารณาถึงแนวความคิดที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังข้อข้อมูลที่ปรากฏ		
13. มีการลงข้อสรุปโดยพิจารณาจากข้อมูลที่มาจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ		
14. มีการลงข้อสรุปโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ		
15. รับฟังข้อสรุปและเหตุผลของผู้อื่นเปรียบเทียบกับของตนเอง		
16. มีความมั่นใจในข้อสรุปของตนมากขึ้นเมื่อได้รับข้อมูลสนับสนุน		
17. มีการเปลี่ยนแปลงข้อสรุปของตนเองหลังได้ฟังข้อมูลจากผู้อื่น		

หมายเหตุ นักเรียนต้องมีรายการที่ประเมินปรากฏในรายงานผลการคิดอย่างน้อย 10 รายการ

กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ครั้งที่ 8

เรื่อง ความการประเมินผล ยืนยันข้อสรุป

เนื้อหาหน่วยที่ 3 เรื่อง สิ่งเสพติด

1. บุหรี่

ในปี พ.ศ. 2525 องค์การอนามัยโลก ได้ประกาศให้บุหรี่เป็นยาเสพติดเพราะมีฤทธิ์เสพติดจากสารนิโคตินภายในบุหรี่ทำให้เกิดความต้องเพิ่มขึ้น คือ มีอาการอยาก เมื่อขาดบุหรี่และการสูบบุหรี่ยังเป็นอันตรายต่อสุขภาพของตัวผู้เสพเอง และบุคคลรอบข้าง บุหรี่เป็นต้นเหตุของอาการเจ็บป่วย และการตาย จากรายงานการแพทย์ได้ระบุว่าบุหรี่มีความสัมพันธ์กับโรคมะเร็งปอด และโรคต่างๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง โรคหัวใจขาดเลือด เป็นต้น องค์การอนามัยโลกจึงได้รณรงค์ ให้วันที่ 31 พฤษภาคม ของทุก ๆ ปี เป็นวันงดสูบบุหรี่โลก เพื่อกระตุ้นให้ประชากรโลกได้งดสูบบุหรี่ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง ในการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ในเรื่องโทษ พิษภัย การลดละเลิกบุหรี่

ในปัจจุบันได้มีการออกกฎหมายขึ้นมา 2 ฉบับ เพื่อคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ดังนี้

- พระราชบัญญัติ ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พุทธศักราช 2534 มีสาระสำคัญ โดยมุ่งเน้นมาตรฐานส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์จะต้องระบุไว้อย่างชัดเจนรวมทั้งจำกัดวิธีการต่าง ๆ ในการมุ่งหวังผลทางการตลาดและกีดกันช่องทางในการจำหน่ายให้กับประชาชนโดยเฉพาะกับเยาวชน

- พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พุทธศักราช 2535 มีสาระสำคัญ คือ กำหนดให้ที่สาธารณะมีเขตปลอดทั้งหมด เช่น พิพิธภัณฑ์ สถานพยาบาล เป็นต้น และกำหนดให้สถานที่สาธารณะมีเขตปลอดบุหรี่ไม่ต่ำกว่า 50 % ของพื้นที่ทั้งหมดและมีพื้นที่มากกว่า 10 ตารางเมตร เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร เป็นต้น ถ้าฝ่าฝืนปรับไม่เกิน 20,000 บาท

สารพิษในควันบุหรี่

ควันบุหรี่มีส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เป็นสารพิษซึ่งสามารถทำอันตรายต่อสุขภาพได้ ดังนี้

1. นิโคติน เป็นสารพิษติดในควันบุหรี่ มีลักษณะเป็นน้ำมันระเหยละลายได้ในน้ำไม่มีสี เป็นอันตรายต่อโรคหัวใจโดยตรง ทำให้หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูงและเพิ่มปริมาณเลือดที่ฉีดจากหัวใจ ซึ่งหัวใจและเส้นเลือดแดงต้องทำงานหนัก การไหลเวียนของโลหิตติดขัด จนทำให้หัวใจวาย หรือเส้นเลือดแตกได้ ผู้สูบบุหรี่บางคนต้องตัดแขนขา เนื่องจากเลือดไปเลี้ยงไม่พอ

2. ทาร์ เป็นสารประเภทน้ำมันดิบชนิดหนึ่งมีลักษณะเป็นวัตถุเหนียวข้นสีน้ำตาลเข้ม กลิ่นเหมื่อนน้ำมันดิบ ทาร์มีสารที่สำคัญคือ คาร์ซิโนเจน เมื่อสูดควันบุหรี่เข้าไป ทาร์จะเคลือบปอดเหมือนเขม่าในป่องควันและเป็นสาเหตุของการเกิดมะเร็ง ผู้สูบบุหรี่ 20 มวนต่อวัน จะสูดทาร์เป็นปริมาณ 1 ถ้วย (20 กรัม/ใน 1 ปี)

3. ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) ในควันบุหรี่จะมีก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ซึ่งก๊าซนี้สามารถรวมตัวกับฮีโมโกลบิน ที่มีอยู่ในเม็ดเลือดได้ดีกว่าก๊าซออกซิเจนมาก ทำให้เม็ดเลือดแดงมีก๊าซออกซิเจนน้อยลงส่งผลให้เซลล์ต่าง ๆ ในร่างกายขาดก๊าซโดยเฉพาะเซลล์ในกล้ามเนื้อสมอง มีผลทำให้หัวใจต้องสูบฉีดโลหิตมากกว่าเดิมหนักกว่าเดิม จึงทำให้คนสูบบุหรี่เหนื่อยเร็วกว่าคนปกติ

4. ก๊าซไฮโดรเจนไซยาไนด์ (HCN) ก๊าซนี้จะเข้าไปทำลายเยื่อหุลอดลมชนิดที่มีขน (Ciliated cell) ซึ่งทำหน้าที่ป้องกันสิ่งแปลกปลอม เช่น ทาร์ เชื้อโรคและฝุ่นละออง โดยการขับเมือกเหนียว ๆ ออกมาคลุมปิดไว้ และใช้ขนพัดโบกเอาเมือกที่สกปรกนั้นออกมาเป็นเสมหะ แต่ถ้าเยื่อหุลอดลมชนิดนี้มีขนไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ทาร์เข้าไปเกาะติดเยื่อหุลอดลมเป็นแห่ง ๆ และฝังแน่นทำให้ร่างกายต้องขับออกมาโดยวิธีการไอซึ่งนาน ๆ เข้าก็จะเป็นการไอเรื้อรัง บางครั้งอาจจะมีเลือดปะปนกับเสมหะด้วย

5. ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ เป็นก๊าซที่ได้มาจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงในอุณหภูมิสูงแล้วรวมตัวกับออกซิเจน มีสีน้ำตาลแกมแดง มีกลิ่นฉุน เมื่อรวมตัวกับน้ำจะได้กรดไนตริก ในโรงงานอุตสาหกรรมจะปล่อยออกสู่บรรยากาศภายนอกได้ไม่เกิน 5 ในส่วนล้านส่วนแต่ในควันบุหรี่มีปริมาณถึง 250 ส่วนในล้านส่วน ก๊าซนี้ไปทำอันตรายส่วนปลายของหลอดลมให้โป่งและบางจึงเป็นสาเหตุของการเกิดโรคถุงลมโป่งพอง

6. สารระคายเคือง ได้แก่ จี๊ถั่วของการเผาไหม้ใบยาสูบ แอลกอฮอล์ แอมโมเนีย ซึ่งสารเหล่านี้จะรบกวนการทำงานของปอดและหลอดลม ไปทำลายระบบป้องกันตนเองตามธรรมชาติของระบบการหายใจ ทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับระบบหายใจง่าย

โรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่

สารพิษที่มีอยู่ในบุหรี่เป็นสิ่งที่ทำให้ร่างกายอ่อนแอลง ความต้านทานโรคต่ำ ทำให้ติดต่อเชื้อโรคได้ง่าย โรคที่พบจากการสูบบุหรี่มีดังนี้

1. โรคมะเร็ง ที่พบบ่อยได้แก่ มะเร็งที่ปอด ผู้ป่วยจะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสกว่าจะตาย เนื่องจากเนื้อเยื่อปอดเสียไปจากการทำลายของทาร์และนิโคติน ทำให้การทำงานของปอดในการฟอกอากาศเสียไป ก๊าซออกซิเจนจึงไม่เพียงพอที่จะไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งปอดจึงมีอาการหอบอยู่ตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน หอบจนหลับ ไม่ได้กลืนก็ลำบาก นอกจากนั้นยังมีโอกาสเป็นมะเร็งที่อวัยวะส่วนอื่น ๆ เช่น ริมฝีปาก ช่องปาก ไต และกระเพาะอาหาร เป็นต้น

2. โรคหัวใจ สาเหตุเกิดจากนิโคติน และสารเคมีจากบุหรี่ มีส่วนช่วยให้ไขมันจับตามผนังหลอดเลือดแดงมากขึ้น ทำให้หลอดเลือดแข็งตัวขาดความยืดหยุ่นเลือดไม่สามารถไหลผ่านเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้สะดวก ผนังหลอดเลือดจะเปราะและแตกง่ายโดยเฉพาะเส้นเลือดที่

ไปเลี้ยงหัวใจและสมอง ทำให้หัวใจขาดเลือดเป็นสาเหตุของโรคหัวใจ ถ้าขาดเลือดอย่างฉับพลันก็จะทำให้หัวใจวายตายได้ ถ้าเกิดขึ้นในสมองเส้นเลือดในสมองจะตีบตันและแตกได้

3. โรคถุงลมโป่งพอง เกิดจากการที่มีมายเหนียว ๆ จากก๊าซและนิโคตินในควันบุหรี่ไปเกาะตามขนที่เยื่อหลอดลมและเซลล์ผนังของทางเดินหายใจ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เซลล์ตามผนังช่องทางเดินหายใจ คือมีจำนวนเซลล์เพิ่มมากขึ้นจนไปอุดช่องเล็ก ๆ ในปอด ทำให้ปอดไม่สามารถบีบตัวขับเอาก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกจากปอดได้หมดเมื่อเวลาที่หายใจออกและเมื่อหายใจออกแต่ละครั้งก็จะมีปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ตกค้างอยู่มากขึ้น ถุงลมก็จะโตขึ้นเรื่อย ๆ การยืดหยุ่นน้อยลงจนในที่สุดไม่สามารถขับเอาอากาศออกได้ ผนังถุงลมพองมาก ๆ จะแตก ผู้ป่วยที่ถุงลมโป่งพองจะหอบและหายใจถี่อ่อนเพลีย

นอกจากนี้บุหรี่ยังทำอันตรายต่อทารกในครรภ์เนื่องจากควันบุหรี่ สามารถผ่านรกเข้าไปสู่กระแสเลือดของทารกในครรภ์ ทำให้เซลล์ต่าง ๆ ในร่างกายทารกขาดออกซิเจน ทารกเกิดจากจะมีน้ำหนักตัวน้อย บางรายมีอาการหายใจลำบากและอาจจะเป็นสาเหตุของการตายแรกคลอดได้

2. สุรา หรือ เหล้า

สุราหรือเหล้า หมายถึง สิ่งเสพติดในรูปเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีแอลกอฮอล์ เมื่อดื่มเข้าไปแล้วทำให้มีเมเมา เช่น เหล้า เบียร์ บรั่นดี ไวน์ กระแช่ เป็นต้น ผู้เรียนควรศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสุราเพื่อป้องกันการเข้าไปเสพดังนี้

1. สาเหตุของการดื่มสุรา มีอยู่หลายสาเหตุ ได้แก่
 - หาซื้อได้ง่ายและดื่มได้อย่างเปิดเผยเพราะถูกต้องตามกฎหมาย
 - อายกลอง เป็นสาเหตุอันดับหนึ่งในกลุ่มวัยรุ่น
 - เพื่อนชวน เพื่อความสนุกสนานความโก้ และวัยรุ่นมักคิดว่าผู้ชายต้องดื่มสุรา ถ้าไม่ดื่มสุราแสดงว่าไม่ใช่ผู้ชาย
 - สภาพครอบครัวและสังคม ในครอบครัวถ้าบิดา ดุ น้ำ อา ดื่มสุราก็จะเป็นแรงจูงใจให้ดื่มสุราด้วย

2. สารพิษในสุรา มีแอลกอฮอล์เป็นสารพิษที่มีฤทธิ์ไปกดประสาทส่วนกลาง เมื่อดื่มสุราเข้าไป แอลกอฮอล์จะดูดซึมโดยกระเพาะอาหาร 20 % และลำไส้ 80 % และสามารถเข้าสู่กระแสโลหิตได้ภายใน 5 นาที ถ้าดื่มขณะท้องว่างจะทำให้เมาเร็วขึ้น ถ้าร่างกายได้รับแอลกอฮอล์มากเกินไปร่างกายจะขับออกมากับปัสสาวะเป็นส่วนใหญ่นอกจากนั้นจะขับออกมาทางลมหายใจ และเหงื่อ ดังนั้นคนที่ดื่มสุรามาก ๆ จึงสามารถตรวจพบโดยการตรวจเลือด ลมหายใจและปัสสาวะ

3. ประเภทของแอลกอฮอล์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประเภทที่รับประทานได้ มีชื่อเรียกทางเคมี เอทิลแอลกอฮอล์ ซึ่งผสมอยู่ในสุราทั่ว ๆ ไป

2. ประเภทที่รับประทานไม่ได้ มีชื่อเรียกทางเคมีว่า เมทิลแอลกอฮอล์ รับประทานเข้าไปแล้วทำให้คลื่นไส้ กระเพาะอาหารอักเสบ ดับเสียง ประสาทตาถูกทำลายจนบอดได้ แอลกอฮอล์ชนิดนี้ใช้จุดไฟและผสมสีสังเกตุได้ง่ายเมทิลแอลกอฮอล์ จะมีสีผสมอยู่ด้วย

4. ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่มีต่อสมอง คนทั่ว ๆ ไปมักจะเข้าใจว่าเหล้ามีฤทธิ์กระตุ้นร่างกาย ให้มีความสุข ลืมความทุกข์ คือสามารถสนุกสนาน ร่าเริง เฮฮา พุคคละง โดยไม่รู้ถึงกระดากอวย แต่แท้จริงแล้วเหล้าไม่ได้ไปกระตุ้นประสาทหรือสมอง แต่ตรงกันข้ามกลับไปกดประสาทและสมองซึ่งผลที่กระทบต่อร่างกายจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ในเลือด และพฤติกรรมการดื่ม ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่ไปกดประสาท จะแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะดังนี้

1. ระยะที่ 1 จะออกฤทธิ์ต่อสมองโดยตรง แอลกอฮอล์จะไปกดสมองส่วนที่ควบคุมความคิดและส่วนที่คอยยับยั้งให้มีความระมัดระวัง ทำให้คนที่ดื่มสุราไม่สามารถควบคุมตนเองได้อีกต่อไป ทำให้พูดจาเอะอะโผงผางทั้ง ๆ ที่เคยเป็นคนเงียบขรึม จี๋อาย ผู้ดื่มสุราจึงรู้สึกสบายที่ไม่ต้องสำรวม กาย วาจา และใจอีกต่อไป อารมณ์จึงเครียดจะถูกระบายออก ทำให้รู้สึกมีอิสระอย่างเต็มที่ ในบางรายอาจเกิดการทะเลาะวิวาท ตีรันฟันแทง หรือก่อเหตุรุนแรงอื่น ๆ

2. ระยะที่ 2 จะออกฤทธิ์ต่อสมองส่วนที่ควบคุมการเคลื่อนไหวและการพูดทำให้ประสาทของการเรียนรู้ช้ากว่าปกติ พูดไม่ชัด ระบบควบคุมการเคลื่อนไหวเสียทำให้ผู้ดื่มสุราเดินเซไปเซมา อาจล้มลงหรือหมดสติ บางครั้งไม่รู้ว่าจะทำอะไรได้พูดจาถ่วงเกินใครไว้หรือเปล่า ระยะนี้เมื่อไปขับรถจะไม่สามารถควบคุมรถได้ เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ซึ่งทำให้เสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินเป็นเหตุให้ทางราชการและเอกชนต้องออกมารณรงค์ห้ามขับรถขณะมีเมามา ซึ่งทำให้เสียงบประมาณเป็นจำนวนมาก

3. ระยะที่ 3 จะออกฤทธิ์ต่อระบบการหายใจ แอลกอฮอล์จะไปกดส่วนสมองที่ควบคุมการหายใจ ทำให้หายใจไม่สะดวก หมดสติ และหยุดการหายใจทำให้ตายได้

5. พิษของแอลกอฮอล์ที่มีต่อสุขภาพ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ชนิดเฉียบพลัน การดื่มสุราเป็นจำนวนมากจนทำให้ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงตั้งแต่ 500 มิลลิกรัมขึ้นไปทำให้หมดสติ และตายได้แต่โอกาสที่จะเกิดขึ้นน้อย เนื่องจากร่างกายจะขับแอลกอฮอล์ออกมาในลักษณะคลื่นไส้ อาเจียน แต่สาเหตุที่ทำให้เสียชีวิตเป็นปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น การหายใจเอาเศษอาหารเข้าไปอุดหลอดลมทำให้หายใจไม่ออก การกินยากกดประสาทบางชนิดร่วมกับการดื่มสุรา เช่น ยานอนหลับ ยากล่อมประสาท เป็นต้น

2. ชนิดเรื้อรัง การดื่มสุราอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ๆ ถึงขั้นติดสุราฤทธิ์ของแอลกอฮอล์จะทำลายอวัยวะต่าง ๆ ดังนี้

- กระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบเป็นแผล ทำให้สูญเสียหน้าที่ในการดูดซึมอาหารไป มีผลทำให้ร่างกายซูบผอม เนื่องจากขาดสารอาหารและเกิดโรกระบบทางเดินอาหารง่าย เช่น ท้องอืด ท้องเสีย ปวดท้อง เป็นต้น

- ดับถูกทำลาย เนื่องจากแอลกอฮอล์จะถูกเปลี่ยนไปทำลายตับ ในขณะเดียวกัน แอลกอฮอล์ก็จะทำลายเนื้อเยื่อของตับเช่นเดียวกัน จนเกิดอาการอักเสบเป็นแผลและกลายเป็นพังผืดทั่วไป สุดท้ายกลายเป็นตับแข็งและมะเร็งตับได้

- ไตถูกทำลาย ไตมีหน้าที่ขับของเสียออกจากร่างกาย ซึ่งรวมถึงแอลกอฮอล์ด้วย ทำให้ไตต้องทำงานมากกว่าปกติ ทำให้ไตเสื่อม และก่อให้เกิดโรคที่เกี่ยวกับไต

- เนื้อสมองถูกทำลาย คือ จะมีอาการอักเสบ และบวมที่เยื่อหุ้มสมองและเนื้อสมอง จะทำให้เกิดอาการชัก หรือ ปวดศีรษะอย่างรุนแรง เมื่อเกิดอักเสบจนเรื้อรังจะทำให้สมองบางส่วนถูกทำลายไป สมองจะมีขนาดเล็กลงทำให้ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ตามปกติความจำเสื่อมสติปัญญาเสีย ขาดความรับผิดชอบ ก่อให้เกิดโรคจิตและโรคประสาทได้

- ทำลายระบบหัวใจ และหลอดเลือด สุราทำให้หัวใจเต้นเร็วและแรง หลอดเลือดตามผิวหนังขยายตัว ทำให้ร่างกายรู้สึกร้อนในหน้าแดง แต่มีบางคนดื่มสุราแล้วหน้าซีด เมื่อดื่มสุรานาน ๆ กล้ามเนื้อหัวใจไม่สามารถสูบฉีดโลหิตได้ตามปกติทำให้ผู้ดื่มสุรามีอาการเหนื่อยหอบได้ง่ายและมีอาการบวม

6. การเลิกดื่มสุรา สำคัญอยู่ที่ใจว่าจะเลิกอย่างแน่วแน่หรือไม่ การอดทน ความตั้งใจจริงที่จะฝืนไม่ดื่มไปสักระยะหนึ่ง ระยะต่อไปก็จะเลิกดื่มได้อย่างเด็ดขาด

3. สารระเหย

สารระเหยเป็นสิ่งที่แพทย์คิดให้โทษที่ได้มาจากน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติซึ่งระเหยได้ในอุณหภูมิปกติ นิยมใช้ในองค์การอุตสาหกรรมและในครัวเรือน เช่น น้ำมันเบนซิน ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมันก๊าด เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบสารระเหยดังกล่าวผสมอยู่ในสินค้าต่าง ๆ หลายประเภท เช่น ในน้ำยาทาเล็บ กาวสำหรับติดของเล่นเด็กประเภทเครื่องยนต์ สเปรย์ฉีดผม ยาฆ่าแมลง สีกระป๋อง สำหรับพ่น เป็นต้น คนที่เสพสารระเหย จะสังเกตได้ไม่ยากอาจอยู่แถว ๆ ได้สะพานลอยคนข้ามถนนหรืออยู่ในที่มืด ๆ จะเห็นกลุ่มผู้ติดสารระเหย คนกลุ่มนี้จะแต่งตัวค่อนข้างมอมแมม ไม่สนใจการแต่งตัว ไม่อาบน้ำ เพื่อป้องกันการติดสารระเหย ผู้เรียนควรศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสารระเหยในหัวข้อต่อไป

1. สาเหตุของการใช้สารระเหย มาจาก

- ปัญหาทางครอบครัว เนื่องจากเด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่จากครอบครัว ไม่มีใครอยู่บ้านปล่อยให้เด็กอยู่คนเดียวตามลำพัง ทำให้เด็กขาดความอบอุ่นจึงไปติดเพื่อนจนกระทั่งติดสารระเหย

- การชักชวนของเพื่อน การอยากรู้ อยากลอง จึงทำให้สามารถชักชวนกันไปใช้สารระเหยได้ง่าย
- สามารถซื้อหาได้ง่าย ราคาถูก และสามารถเสพได้อย่างเปิดเผยไม่ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ โดยที่กฎหมายก็ยังไม่ได้จัดการเรื่องนี้อย่างจริงจัง ส่วนใหญ่เมื่อตำรวจเจอพวกนี้มักจะเอาขวดโยนทิ้งแล้วไล่ไปที่อื่น

2. สารพิษในสารระเหย สารระเหยที่วัยรุ่นนิยมใช้ก็มีทินเนอร์ เลกเกอร์ กาว และเบนซินทั้ง 4 ชนิดนี้ มีสารที่เป็นส่วนประกอบหลักสำคัญอยู่ชนิดหนึ่ง คือ สารโทลูอิน ซึ่งเป็นสารอินทรีย์ มีลักษณะเป็นของเหลวใส ไม่มีสี ได้มาจากการแยกน้ำมันดิบโดยธรรมชาติ ปัจจุบันสารโทลูอิน ยังสามารถนำมาสังเคราะห์ เพื่อประโยชน์ทางอุตสาหกรรมมากมาย เช่น ผสมในสีทาบ้าน ใช้ผสมน้ำยาเคลือบเครื่องหนัง สก๊อตเทป และการฉาบทape เป็นต้น

สารโทลูอิน จะเข้าสู่ร่างกายโดยการสูดดม ใช้เวลาเพียง 10-15 นาที ก็จะเข้าสู่กระแสเลือดได้ถึง 60 % เมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้วจะมีผลต่อสมองมากที่สุด รองลงไปได้แก่หัวใจ ตับและไต สมองจะได้รับการกระตุ้นทำให้ผู้เสพมีอาการเคลิบเคลิ้ม เห็นภาพหลอนทำให้มีความสุข ถ้าได้รับสารโทลูอินจำนวนมากจะทำให้ร่างกายมีอาการอ่อนเพลีย วิงเวียนศีรษะ แต่ถ้าได้รับเป็นระยะเวลานาน 3-5 ปี จะมีผลต่อประสาทส่วนกลางทำให้สมองพั่นเพื่อน มีอาการประสาทหลอน สับสน บางคนอะอะไว้วาย บางคนอารมณ์ดี หัวเราะตลอดเวลา บางคนก็เกิดอาการอ่อนไหวเปลี่ยนแปลงง่าย เช่น อาจจะหัวเราะสลับกับร้องไห้เหมือนคนวิตกกังวล บางคนมีอาการเศร้า คิดอยากฆ่าตัวตาย

นอกจากนี้ประสาทส่วนปลายก็ยังถูกทำลายทำให้กล้ามเนื้ออ่อนแรง มีอาการแขน ขา อ่อนแรง ขาดามปลายมือ ปลายเท้า เดินปลายเท้าตก มือไม่มีแรงหยิบของไม่ถนัด ไม่สามารถใช้มือได้เหมือนคนปกติทั่วไป

ผลเสียในระยะยาวที่เกิดจากการสูดดมอีกประการ คือ ผลกระทบต่อภูมิคุ้มกันโรคทำให้กระดูกสร้างเม็ดเลือดขาวและเม็ดเลือดแดงไม่ได้ ร่างกายจึงติดเชื้อ ๆ ไม่มีสีของเลือดฝาด และภูมิคุ้มกันโรคน้อยลงทำให้เกิดการติดเชื้อได้ง่าย

ทางด้านพันธุกรรมเชื่อว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับฮอว์โมน ซึ่งสามารถถ่ายทอดไปยังลูกหลาน ทำให้เด็กที่เกิดมาปัญญาอ่อนโดยถาวร แต่ที่สำคัญก็คือ ทำให้ผู้สูดดมสารระเหยสมองฝ่อเป็นสาเหตุของสมองเสื่อม

4. กัญชา

กัญชาเป็นพืชล้มลุกที่มีลักษณะเป็นแฉกคล้ายใบมันสำปะหลัง ชอบขึ้นในเขตร้อน ได้แก่ ประเทศไทย อินเดีย ตะวันออกกลาง และอเมริกากลาง

1. สาเหตุของการใช้ ส่วนใหญ่ใช้ร่วมกับบุหรี่ จึงใช้แพร่หลายในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่ติดยาเสพติด สาเหตุที่พบว่าใช้มากคือ อยากลอง รองลงไปได้แก่ เพื่อนชวน เพื่อความสนุก หรือมีเรื่องไม่สบายใจ

2. สารพิษในกัญชา สารพิษในกัญชาที่สำคัญ ได้แก่ สารเตตระไฮโดรแคนนาบินอล สารนี้ออกฤทธิ์หลายอย่าง บางรายเมื่อเสพใหม่ ๆ จะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท ทำให้ร่าเริง ตื่นเต้น ช่างพูด หัวเราะตลอดเวลา ต่อไปมีฤทธิ์กดประสาทเห็นภาพลวงตา หนาว หวกระแวง ความคิดสับสน ประสาทรับรู้เกี่ยวกับแสง สี เสียงเปลี่ยนไป

กัญชาจัดเป็นสิ่งเสพติดที่นำไปสู่สิ่งเสพติดชนิดอื่น ๆ ได้เช่นเดียวกับบุหรี่ และสุรา ซึ่งเมื่อเสพแล้วจะเกิดอันตรายต่อร่างกาย และจิตใจซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคม และประเทศในที่สุด

5. ยาบ้า

เดิมเรียกว่ายาขยัน หรือ ยาบ้า แต่เพื่อให้ตระหนักถึงพฤติกรรมผิดปกติที่ผู้เสพแสดงเมื่อยาออกฤทธิ์ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้เปลี่ยนชื่อจากยาบ้าเป็น “ยาบ้า” เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2539

ปัจจุบัน ยาบ้า ยังคงเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงที่สุดโดยเฉพาะการนำเข้ายาบ้ามาจากประเทศพม่าทางด่านชายแดนจังหวัดเชียงราย โดยร้อยละ 80 ผลิตมาจากชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ตามชายแดนไทย-พม่า นอกจากนี้ยังมีจากประเทศลาวและพื้นที่เกาะกงประเทศกัมพูชา การแพร่ระบาดของยาบ้าถือเป็นปัญหาที่น่าวิตกมาก เนื่องจากการแพร่ระบาดลงไปในกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาขึ้นไป พฤติกรรมในการเสพยาบ้าจะเริ่มจากทดลองเสพไม่กี่ครั้ง จนติด จากนั้นอาจจะเข้าร่วมค้าขายรายย่อยให้เพื่อน ๆ ผู้เสพยาบ้าอื่นต่อไป จากการสำรวจเยาวชนประมาณ 5 ล้านคน พบว่ามีเยาวชนกว่า 6 แสนคน หลงเข้าสู่วงจรสิ่งเสพติดและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ พื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดมาก ได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉยเหนือ กรุงเทพมหานคร และภาคใต้ตามลำดับ

1. สารพิษในยาบ้า ยาบ้ามีสารเสพติดประเภทแอมเฟตามีน ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภท คือ แอมเฟตามีนซัลเฟต เมทแอมเฟตามีน และเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ ซึ่งผลจากการตรวจพิสูจน์ ยาบ้าปัจจุบันที่พบอยู่ในประเทศไทยมักพบว่าทั้งหมดมีเมทแอมเฟตามีน ไฮโดรคลอไรด์ ผสมอยู่ยาบ้ามีลักษณะเป็นเม็ดกลมแบนขนาดเล็ก เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 6-8 มิลลิเมตรหนา 3 มิลลิเมตร มีสีต่างๆ เช่น ส้ม น้ำตาล ม่วง เขียว มีสัญลักษณ์ปรากฏบนเม็ดยา เช่น พ, m, M, PC, WY ลักษณะรูปดาว รูปพระจันทร์เสี้ยว, 99 เป็นต้น

2. อาการผู้เสพ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายระยะแรกยาออกฤทธิ์ทำให้ร่างกายตื่นตัวหัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง ใจเต้น ประสาทตึงเครียดแต่เมื่อหมดฤทธิ์ยาจะรู้สึกอ่อนเพลียมากกว่าปกติ ประสาทล้า ทำให้การตัดสินใจช้าและผิดพลาด เป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ง่าย ถ้าใช้ติดต่อกับเป็นเวลายาวนานจะทำให้สมองเสื่อม มีอาการประสาทหลอน เห็นภาพลวงตา หวาดระแวง เสียดสี และอาจทำร้ายตัวเองและผู้อื่นได้

กิจกรรมคิดคนเดียว

เมื่ออ่านบทความจบแล้วจงตอบคำถามต่อไปนี้

1. จากข้อมูลที่ปรากฏ อะไรเป็นประเด็นที่สำคัญ ทำไมจึงคิดเช่นนั้น มีเหตุผลอะไรสนับสนุน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ผลกระทบจากการเสพยาเสพติดของนักเรียนนักศึกษา ในกลุ่มวัยรุ่น ดังต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

ผลจากการเสพยาเสพติด	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผลเพราะ
โรคมะเร็งที่ปอด			
โรคหัวใจ			
กระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบเป็นแผล			
ขาดความรับผิดชอบ			
เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ง่าย			
อาจทำร้ายตัวเองและผู้อื่นได้			
เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคม และประเทศ			

3. ท่านสรุปความคิดเห็นของตัวเองว่าอย่างไร กับผลกระทบจากการเสพสารเสพติด และคิดว่าควรทำอย่างไรกับปัญหานี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. (ทำหลังจากเข้ากลุ่มใหญ่) หากข้อสรุปของกลุ่มใหญ่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ จะเปลี่ยนแปลงหรือยังยืนยันความคิดเดิม เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมคิดค้นเป็นกลุ่มย่อย

เมื่อทำกิจกรรมคิดคนเดียวแล้ว

1. สรุปประเด็นที่สำคัญ

[illegible]

2. สรุปลงความเห็นของผลกระทบจากการเสพสารเสพติด และวิธีการแก้ปัญหา

This image shows a single sheet of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

กิจกรรมคิดเป็นกลุ่มใหญ่

เมื่อทำกิจกรรมคิดเป็นกลุ่มย่อยแล้ว

1. เสนอความคิดของแต่ละกลุ่ม

[illegible]

ประเมินตนเอง กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณครั้งที่ 8

หลังจากการอภิปรายกลุ่มแล้วให้นักเรียนแต่ละคนประเมินว่า ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ นักเรียนปฏิบัติตามรายการต่อไปนี้หรือไม่ โดยพิจารณาจากรายงานผลการปฏิบัติงานของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมายถูก (/) ให้ตรงตามที่นักเรียนประเมิน

รายการประเมิน	มี	ไม่มี
ในการทำกิจกรรมในครั้งนี้นักเรียนได้		
1. อ่านบทความทั้งหมด ก่อนพิจารณาว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญคืออะไร		
2. พิจารณาบทความในแต่ละตอนว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาหรือไม่		
3. มีการตั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาจากประสบการณ์เดิมของผู้ตอบ		
4. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามาจากที่ใด		
5. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่		
6. มีการจำแนกข้อมูลที่ปรากฏว่าข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นข้อคิดเห็น		
7. มีการพิจารณาแยกกลุ่มของข้อมูล		
8. มีการพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาว่ามีทางใดบ้างโดยดูจากข้อมูล		
9. มีการพิจารณาความสอดคล้องหรือความขัดแย้งของข้อมูลที่ปรากฏ		
10. มีการพิจารณาข้อสรุปในแต่ละตอนว่าสอดคล้องกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
11. มีการพิจารณาข้อเสนอแต่ละคนว่าขัดแย้งกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
12. มีการพิจารณาถึงแนวความคิดที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังข้อมูลที่ปรากฏ		
13. มีการลงข้อสรุปโดยพิจารณาจากข้อมูลที่มาแหล่งที่น่าเชื่อถือ		
14. มีการลงข้อสรุปโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ		
15. รับฟังข้อสรุปและเหตุผลของผู้อื่นเปรียบเทียบกับของตนเอง		
16. มีความมั่นใจในข้อสรุปของตนมากขึ้นเมื่อได้รับข้อมูลสนับสนุน		
17. มีการเปลี่ยนแปลงข้อสรุปของตนเองหลังได้ฟังข้อมูลจากผู้อื่น		

หมายเหตุ นักเรียนต้องมีรายการที่ประเมินปรากฏในรายงานผลการคิดอย่างน้อย 10 รายการ

กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ครั้งที่ 9

เรื่อง ความการประเมินผล ยืนยันข้อสรุป

เนื้อหาหน่วยที่ 3 เรื่อง สิ่งเสพติด

การป้องกันไม่ให้เยาวชนต้องตกเป็นทาสของสิ่งเสพติดสามารถปฏิบัติดังนี้

1. การให้ความรู้ การให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งเสพติดจัดเป็นวิธีการป้องกันสิ่งเสพติดที่ดีที่สุด สามารถกระทำได้โดยผู้เกี่ยวข้องดังนี้

1.1 ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องมีจิตวิทยาในการเลี้ยงดูลูก เข้าใจวิธีการอบรมสั่งสอนและให้ความรู้ในเรื่องสิ่งเสพติด การคบเพื่อนตลอดจนจะต้องให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา และชุมชนในการดูแลป้องกันสิ่งเสพติด

1.2 สถานศึกษา สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอน เรื่องสิ่งเสพติดในทุกระดับชั้น เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกรู้สึก ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องยาเสพติดซึ่งสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด

เป็นการดำเนินงานป้องกันให้แก่กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติด เป็นการดำเนินการในด้านการสร้างภูมิคุ้มกันสิ่งเสพติดในระยะยาว โดยมีมาตรการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น

- (1) ให้ความรู้หรือผนวกเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (2) การจัดนิทรรศการ การจัดเลี้ยงตามสายในสถานศึกษา
- (3) การจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านสิ่งเสพติดในสถานศึกษา
- (4) การฝึกทักษะชีวิต เพื่อให้รู้จักปฏิเสธสิ่งเสพติด
- (5) การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อน

- กลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้หรือเริ่มทดลองใช้ยาเสพติดบางชนิดแต่ไม่ถึงขั้นเสพติด การดำเนินงานในกลุ่มนี้เป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการก่อนที่นักเรียนจะใช้ยาเสพติดที่รุนแรงขึ้น ซึ่งการหยุดพฤติกรรมดังกล่าวควรให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนดังนี้

- (1) จัดให้มีมุมบริการปรึกษาแนะแนว หรือให้การปรึกษาปัญหาต่าง ๆ แก่นักเรียนที่มีปัญหา
- (2) ใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนเพื่อปรับพฤติกรรมให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม
- (3) จัดค่ายกิจกรรมในสถานศึกษาโดยมีครู-อาจารย์ คอยดูแลอย่างใกล้ชิด
- (4) ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา

- กลุ่มนักเรียนที่ติดยาเสพติด กลุ่มนี้โรงเรียนควรประสานให้ผู้ปกครองส่งตัวเข้ารับการรักษาบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยควรทำความเข้าใจทั้งกับตัวผู้ปกครองและเด็กเองให้เข้ารับ

การบำบัดรักษาด้วยความสมัครใจ ซึ่งเมื่อรักษาหายแล้วเด็กสามารถกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ

- กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมค้าขายยาเสพติด สำหรับกลุ่มนี้ทางสถานศึกษาประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการดำเนินการปราบปรามก่อนที่จะแพร่ระบาดจะขยายตัวมากขึ้น หากเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสพยาและค้าด้วย ควรประสานกับหน่วยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบำบัดรักษาและดำเนินการไปตามกฎหมาย

1.3 ชุมชนสังคม ปัจจุบันชุมชนและสังคม มีส่วนสำคัญในการให้ความรู้สำหรับบุคคลทั่ว ๆ ไป ได้แก่ การส่งเสียงตามสาย ความรู้เรื่องสิ่งเสพติดจากสื่อแขนงต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สิ่งตีพิมพ์ แผ่นพับ ใบปลิว เป็นต้น

2. การส่งเสริมกิจกรรม การมีกิจกรรมร่วมระหว่างบุคคล ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ซึ่งสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องส่งเสริมให้เด็กได้เลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งตามความต้องการและความสามารถ เช่น คนตรี ศิลปะ และกีฬา เป็นต้น

- สถานศึกษา สถานศึกษาต้องจัดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมตามความต้องการและความสามารถ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม เช่น กิจกรรมด้านดนตรี กิจกรรมด้านศิลปต่าง ๆ เป็นต้น

- ชุมชนและสังคม ชุมชนแต่ละชุมชนสามารถร่วมกันจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้ห่างไกลสิ่งเสพติดโดยอาศัย คนตรี ศิลปะ และกีฬาเป็นสื่อได้ เช่นการจัดแข่งขันกีฬานานาชาติต่าง ๆ เป็นต้น

3. การใช้มาตรการบังคับ เมื่อให้การศึกษาจนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเสพติดรวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมแล้ว เพื่อให้การป้องกันมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรมีการใช้มาตรการบังคับ หรือการลงโทษ เพื่อเกิดความกลัวไม่กล้าที่จะยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดดังนี้

- ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรจะต้องเลี้ยงดูถูกโดยยึดให้ปฏิบัติตามข้อตกลงของครอบครัว เช่น การรับผิดชอบหน้าที่ของแต่ละคนในครอบครัว การกลับบ้านหลังเลิกเรียนควรอยู่ระหว่างเวลาใด เป็นต้น เมื่อเด็กอยู่ในสังคมแล้วจะไม่กล้าทำใจที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ

- สถานศึกษา นอกจากจะมีหน้าที่ให้ความรู้แล้ว จะต้องอบรมดูแลและสั่งสอนให้ผู้เรียนเป็นคนดี และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา และบทลงโทษที่จะได้รับเมื่อทำผิดกฎระเบียบ จะช่วยให้ผู้เรียนออกไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

- ชุมชนและสังคม ชุมชนและสังคมต้องช่วยกันดูแลมีความรับผิดชอบร่วมกันในเรื่องกฎระเบียบสังคม พบเห็นสิ่งใดไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมต้องช่วยกันดำเนินการแก้ไข ในรูปของชุมชน

ไม่ควรดำเนินการโดยคนคนเดียว เรื่องของสื่อต่าง ๆ ที่ให้ข้อมูลข่าวสาร ควรเสนอข่าวที่มีข้อมูลตามจริง ควรทราบว่าเรื่องใดควรและไม่ควรเปิดเผยแพร่อย่างไร

สำหรับบทลงโทษของผู้กระทำความผิดเนื่องจากสิ่งเสพติด ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงเฉียบขาด เพื่อให้เกิดความกลัวและไม่กล้าทำความผิด

ปัจจุบันตาม พรบ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้กำหนดโทษพอสรูปได้ดังนี้ ห้ามมิให้มีสิ่งเสพติดไว้ในครอบครอง เสพ ขาย นำเข้า นำออก โดยระบุโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึงตลอดชีวิต โทษปรับตั้งแต่ 5,000-50,000 บาท สำหรับเฮโรอีน โทษถึงประหารชีวิต

การรักษาผู้ติดสิ่งเสพติด

ปัจจุบันการรักษาผู้ติดสิ่งเสพติดมีหลายวิธี เช่น ใช้ยาแผนปัจจุบัน แผนโบราณ ใช้หลักความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา สิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือความเชื่อ โดยมีผู้ให้การรักษาซึ่งอาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์หรืออาจจะไม่ใช่ก็ได้ ถึงอย่างไรขั้นตอนในการรักษาผู้ติดสิ่งเสพติดจะมีอยู่ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการถอนยา เป็นช่วงเวลาที่สำคัญ เพราะเป็นช่วงที่ผู้เสพจะต้องหยุดเสพสิ่งเสพติดที่เคยเสพ จะทรมานทั้งร่างกายจิตใจ จะใช้เวลาประมาณ 2-3 สัปดาห์

2. ขั้นตอนการฟื้นฟูจิตใจ หลังจากการถอนสิ่งเสพติดแล้ว จะรู้สึกสบายขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจขั้นตอนต่อไป เป็นขั้นตอนรักษาทางใจ โดยการใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่นเกม การฝึกเกี่ยวกับวิชาชีพ การเล่นเกมดนตรี เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้การอบรมทางด้านศาสนา และศีลธรรมให้เป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งสามารถออกไปสู่สังคมได้อย่างปกติสุข ขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 6 เดือน

3. ขั้นตอนการติดตามผล เป็นช่วงที่คนไข้ออกจากสถานบำบัดกลับสู่ภูมิลำเนา ช่วงนี้เป็นช่วงที่สำคัญที่สุดใน 3 ขั้นตอน เพราะผู้ป่วยจะกลับเข้าไปสู่สภาพแวดล้อม และสังคมเดิมจึงอาจจะหวนไปเสพสิ่งเสพติดอีก ดังนั้นการติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การนัดให้ไปพบตามวันเวลาที่กำหนดเป็นระยะ ๆ หรือการให้กรอกเอกสารแจ้งส่งกลับคืนมา หรือการออกไปเยี่ยมเยียน ขั้นตอนนี้จะใช้เวลาประมาณ 1-3 ปี อนึ่งการที่พ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของเด็ก เช่น การประสานงานกับสถานศึกษาให้เด็กย้ายไปเรียนยังสถานศึกษาอื่น ๆ หรือการให้เด็กไปอยู่กับญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ก็จะช่วยให้เด็กหายขาดจากการเสพยาได้

กิจกรรมคิดคนเดียว

เมื่ออ่านบทความจบแล้วจงตอบคำถามต่อไปนี้

1. จากข้อมูลที่ปรากฏ อะไรเป็นประเด็นที่สำคัญ ทำไมจึงคิดเช่นนั้น มีเหตุผลอะไรสนับสนุน
-
-
-
-
-
-

2. การป้องกันไม่ให้นักศึกษาและเยาวชนเสพยาเสพติด วิธีดังต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

การป้องกันไม่ให้นักศึกษาและเยาวชน เสพยาเสพติด	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผลเพราะ
ผู้ปกครองจะต้องมีจิตวิทยาในการเลี้ยงดู ลูก			
ชุมชนในการดูแลป้องกันสิ่งเสพติด			
การจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านสิ่งเสพติด ในสถานศึกษา			
การฝึกทักษะชีวิต เพื่อให้รู้จักปฏิเสธ สิ่งเสพติด			
เปลี่ยนสภาพแวดล้อมของเด็ก			
ควรมีการใช้มาตรการบังคับ หรือการ ลงโทษ			
ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม เช่น กิจกรรมด้าน ดนตรี			
ดำเนินการไปตามกฎหมาย			

3. ท่านสรุปความคิดเห็นของตัวเองอย่างไร กับการป้องกันไม่ให้นักศึกษาและเยาวชนเสพสารเสพติด และคิดว่าควรทำอย่างไรกับปัญหานี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. (ทำหลังจากเข้ากลุ่มใหญ่) จากข้อสรุปของกลุ่มใหญ่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ จะเปลี่ยนแปลงหรือ ยืนยันความคิดเดิม เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมคิดค้นเป็นกลุ่มย่อย

เมื่อทำกิจกรรมคิดคนเดียวแล้ว

1. สรุปประเด็นที่สำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

2. สรุปลงความเห็นของการป้องกันไม่ให้นักศึกษาและเยาวชนเสพสารเสพติด และวิธีการแก้ปัญหา

This image shows a single sheet of white paper with ten evenly spaced horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are black and extend across the full width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.

กิจกรรมคิดเป็นกลุ่มใหญ่

เมื่อทำกิจกรรมคิดเป็นกลุ่มย่อยแล้ว

1. เสนอความคิดของแต่ละกลุ่ม

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ประเมินตนเอง กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณครั้งที่ 9

หลังจากการอภิปรายกลุ่มแล้วให้นักเรียนแต่ละคนประเมินว่า ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ นักเรียนปฏิบัติตามรายการต่อไปนี้หรือไม่ โดยพิจารณาจากรายงานผลการปฏิบัติงานของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมายถูก (/) ให้ตรงตามที่นักเรียนประเมิน

รายการประเมิน	มี	ไม่มี
ในการทำกิจกรรมในครั้งนี้นักเรียนได้		
1. อ่านบทความทั้งหมด ก่อนพิจารณาว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญคืออะไร		
2. พิจารณาบทความในแต่ละตอนว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาหรือไม่		
3. มีการตั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาจากประสบการณ์เดิมของผู้ตอบ		
4. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามาจากที่ใด		
5. มีการพิจารณาแหล่งข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่		
6. มีการจำแนกข้อมูลที่ปรากฏว่าข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นข้อคิดเห็น		
7. มีการพิจารณาแยกกลุ่มของข้อมูล		
8. มีการพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาว่ามีทางใดบ้างโดยดูจากข้อมูล		
9. มีการพิจารณาความสอดคล้องหรือความขัดแย้งของข้อมูลที่ปรากฏ		
10. มีการพิจารณาข้อสรุปในแต่ละตอนว่าสอดคล้องกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
11. มีการพิจารณาข้อเสนอแต่ละคนว่าขัดแย้งกับข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่		
12. มีการพิจารณาถึงแนวความคิดที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังข้อความที่ปรากฏ		
13. มีการลงข้อสรุปโดยพิจารณาจากข้อมูลที่มาแหล่งที่น่าเชื่อถือ		
14. มีการลงข้อสรุปโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ		
15. รับฟังข้อสรุปและเหตุผลของผู้อื่นเปรียบเทียบกับของตนเอง		
16. มีความมั่นใจในข้อสรุปของตนมากขึ้นเมื่อได้รับข้อมูลสนับสนุน		
17. มีการเปลี่ยนแปลงข้อสรุปของตนเองหลังได้ฟังข้อมูลจากผู้อื่น		

หมายเหตุ นักเรียนต้องมีรายการที่ประเมินปรากฏในรายงานผลการคิดอย่างน้อย 10 รายการ

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิต
ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการดูแลส่งเสริมสุขภาพ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งเสพติด

จำนวน 30 ข้อ เวลา 30 นาที

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ให้นักศึกษาอ่านแบบ
ทดสอบทุกข้ออย่างละเอียดรอบครอบ และเลือกตอบข้อที่นักศึกษาคิดว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
โดยทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ข้อสอบข้อที่ 1-10 ตรงกับจุดประสงค์รายวิชาข้อ 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ
และการวางแผนดูแลส่งเสริมสุขภาพตามพัฒนาการของตนเอง

1. ข้อใดได้ให้ความหมายของคำว่า “สุขภาพ” ได้ใกล้เคียงที่สุด

ก. ความแข็งแรงของร่างกาย	ข. ความสุขกายสบายใจ
ค. ความสุขที่เกิดจากใจ	ง. ความสมบูรณ์ของจิตใจ
2. การดูแลส่งเสริมสุขภาพต้องครอบคลุมในเรื่องใด

ก. สุขภาพร่างกาย	ข. สุขภาพด้านจิตใจ
ค. สุขภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ	ง. สภาพแวดล้อม
3. การบริโภคอาหารในข้อใดที่ทำให้ร่างกายอ้วน

ก. ปริมาณอาหาร	ข. คุณค่าทางอาหาร
ค. ความสะอาด	ง. เวลาในการบริโภค
4. ข้อใดเป็นการพักผ่อนที่ดีที่สุด

ก. ท่องเที่ยว	ข. ออกกำลังกาย
ค. นั่งเล่น	ง. นอนหลับ
5. สมชายสูง 170 ซม. ควรมีน้ำหนักระหว่าง

ก. 50-60 กิโลกรัม	ข. 60-70 กิโลกรัม
ค. 55-65 กิโลกรัม	ง. 65-75 กิโลกรัม
6. ข้อใดทำให้สุขภาพทางกายดีขึ้นกว่าเดิม

ก. การรับประทานอาหาร	ข. การไม่เจ็บป่วย
ค. การออกกำลังกาย	ง. การไม่ติดสิ่งเสพติด

7. บุคคลในข้อใดที่มีสภาพจิตใจไม่ปกติ
- ก. มีความกระตือรือร้นในการเรียน ข. มีเพื่อนจำนวนมาก
ค. โมโหง่าย ง. ชอบแก้ปัญหาด้วยเหตุผล
8. สมานัตตตา หมายถึงข้อใด
- ก. การให้ ข. การพุดจาไฟเราะ
ค. การช่วยเหลือผู้อื่น ง. การทำตนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย
9. การออกกำลังกายประเภทใด ที่ให้ประโยชน์ต่อระบบการไหลเวียนโลหิตมากที่สุด
- ก. การเกร็งกล้ามเนื้อโดยไม่เคลื่อนไหวอวัยวะ
ข. การยกน้ำหนัก
ค. ขณะออกกำลังกายกลั้นลมหายใจบ้างและหายใจบ้าง
ง. ทำร่างกายด้วยการเคลื่อนไหวอวัยวะและหายใจ
10. การสำรวจร่างกายเป็นประจำมีประโยชน์อย่างไร
- ก. ลดค่าใช้จ่ายในการรักษา ข. ทราบสภาพร่างกายอยู่เสมอ
ค. ทำให้ร่างกายแข็งแรงอยู่ตลอดเวลา ง. ช่วยลดอุบัติเหตุให้แก่ตนเอง

ข้อสอบข้อที่ 11-22 ตรงกับจุดประสงค์รายวิชาข้อ 2. ตระหนักถึงการดำเนินชีวิตที่มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

11. นักศึกษาคิดว่าพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมีสาเหตุมาจากข้อใดมากที่สุด
- ก. ครอบครัว ข. สังคม
ค. สื่อต่าง ๆ ง. เพื่อน
12. นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้อย่างไร
- ก. อย่าเปิดโอกาสให้จับเนื้อต้องตัวโดยเด็ดขาด ข. ไม่อยู่ในที่ลับตาคน
ค. แต่งกายเรียบร้อยไม่โป๊ไม่รัดรูป ง. ถูกทุกข้อ
13. ทำไมพ่อแม่ฝ่ายหญิงไม่ต้องการให้ลูกสาวไปเที่ยวกับเพื่อนชายตามลำพัง
- ก. กลัวปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ ข. เมื่อเกิดปัญหาฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายเสียเปรียบ
ค. กลัวเพื่อนบ้านนินทา ง. ค่านิยมสังคมไทยไม่ยอมรับ
15. สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติเมื่อมีแฟนได้แก่ข้อใด
- ก. การมีเพศสัมพันธ์ ข. การอยู่กันสองต่อสองโดยไม่มีญาติผู้ใหญ่
ค. การจับมือถือแขน ง. ไม่ควรปฏิบัติทุกข้อ

16. ครอบครัว หมายถึง ข้อใด

- ก. การอยู่ร่วมกันของชายและหญิง
- ข. การอยู่ร่วมกันของชายและหญิงและมีการแต่งงานกัน
- ค. การอยู่ร่วมกันของชายและหญิงและมีการแต่งงานกันมีเพศสัมพันธ์กัน
- ง. ถูกทุกข้อ

17. เมื่อครอบครัวเกิดปัญหาขึ้นนักเรียนควรทำอย่างไร

- ก. พยายามหาความผิดที่คนในครอบครัวกระทำ
- ข. พยายามหาความผิดของตัวเองให้ได้ก่อน
- ค. โทษความผิดไปให้คนอื่น
- ง. พยายามปรึกษาเพื่อนสนิท

18. เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องขึ้นมา เพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีในครอบครัว นักเรียนควรพูดตามข้อใดกับพ่อแม่ หรือพี่น้อง

- ก. “อย่ามายุ่งผมโตแล้ว”
- ข. “ก็เพื่อนเขาทำอย่างนี้กัน ผมก็ต้องทำตามเพื่อน”
- ค. หยัดพูดเสียที่ได้ไหม ร้าคาญ”
- ง. “หากพ่อแม่เห็นว่าผมสมควรทำอะไรให้ดีกว่านี้แนะนำด้วย”

19. อิทธิพลในข้อใดที่ทำให้วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศ

- ก. ฮอโมนที่ผลิตจากต่อมมีท่อ
- ข. ฮอโมนที่ผลิตจากต่อมไร้ท่อ
- ค. เพศตรงข้าม
- ง. การมีอายุมากขึ้น

20. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแสดงถึงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะใด

- ก. ปกติ
- ข. ผิดปกติ
- ค. เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ง. มีความต้องการทางเพศสูง

21. อะไรเป็นแรงกระตุ้นให้ชายและหญิงสนใจซึ่งกันและกัน

- ก. ความรัก
- ข. ความใกล้ชิด
- ค. ภาวะการสืบพันธุ์
- ง. สุขภาพดีวัยใกล้เคียงกัน

22. วิธีคุมกำเนิดวิธีใดดีที่สุด

- ก. การกินยา
- ข. การฉีดยา
- ค. การทำหมัน
- ง. ยังบอกไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละคน

22. วิธีคุมกำเนิดที่ใช้ง่าย สะดวก หาซื้อง่าย มีความปลอดภัยได้แก่ข้อใด

- ก. การใช้ถุงยางอนามัย
- ข. การฝังยาใต้ผิวหนัง
- ค. การใช้ยาฆ่าตัวอสุจิ
- ง. การทำหมัน

ข้อสอบข้อที่ 23-30 ตรงกับจุดประสงค์รายวิชาข้อ 3. เพื่อให้รู้จักพัฒนากระบวนการทางประสาทสัมผัส เพื่อป้องกันอันตรายจากสิ่งเสพติด

23. ข้อใดไม่สอดคล้องกับความหมายของสิ่งเสพติด

- ก. มีความต้องการสิ่งเสพติดทั้งทางร่างกายและจิตใจ
- ข. มีความต้องการสิ่งเสพติดในปริมาณเพิ่มขึ้น
- ค. เมื่อหยุดใช้สิ่งเสพติดนั้นจะเกิดอาการลงแดง
- ง. ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์

24. จากข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียน-นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาศึกษาติดสิ่งเสพติดประเภทใดมากที่สุด

- ก. ยาบ้า
- ข. กัญชา
- ค. สารระเหย
- ง. เฮโรอีน

25. เมื่อเพื่อนชวนนักเรียนทดลองบุหรี่ เพื่อหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ นักเรียนควรตอบเพื่อนตามข้อใด

- ก. ปฏิเสธโดยไม่ต้องยกเหตุผล
- ข. ปฏิเสธแล้วอ้างเหตุผล
- ค. ปฏิเสธแล้วลองสูบบุหรี่เล็กน้อยเพื่อรู้รสชาติของบุหรี่
- ง. ไม่ปฏิเสธแต่สูบทันที

26. นักเรียนคิดว่าบุคคลใดสำคัญที่สุดในการป้องกันไม่ให้เด็กติดสิ่งเสพติด

- ก. เพื่อน ๆ
- ข. ครูอาจารย์ทั่ว ๆ ไป
- ค. ครูอาจารย์ฝ่ายปกครอง
- ง. พ่อและแม่

27. สาเหตุของถุงลมโป่งพองเกิดจากสารนิโคตินและทาร์ในบุหรี่ สารทั้ง 2 ชนิดไปทำอะไรกับปอด

- ก. เนื้อเยื่อปอดถูกทำลายทำให้ฟองอากาศน้อยลง
- ข. ไปอุดตันถุงลมที่ปอดทำให้ถุงลมไม่สามารถฟองอากาศได้
- ค. ทำให้เส้นเลือดที่ปอดโป่งพอง
- ง. ทำให้เซลล์ผนังช่องทางเดินหายใจเพิ่มมากขึ้นจนไปอุดช่องเล็ก ๆ ในปอดทำให้ปอดไม่สามารถบีบตัวได้

28. นักเรียนคิดว่าข้อใดเป็นการป้องกันสิ่งเสพติดได้ดีที่สุด

- ก. การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเสพติด
- ข. การทำกิจกรรมต่าง ๆ
- ค. การใช้วิธีการลงโทษอย่างรุนแรง เช่น พักการเรียน
- ง. การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคอยตรวจตราดูแลอย่างใกล้ชิด

29. สาเหตุส่วนใหญ่ของวัยรุ่นที่ทำให้ติดสิ่งเสพติด คือข้อใด

ก. อยากรู้ อยากลอง

ข. ถูกชักชวน

ค. ถูกหลอกลวง

ง. ถูกทุกข้อ

30. สิ่งแวดล้อมใดที่เป็นปัจจัยให้ใช้สิ่งเสพติด

ก. การพบเห็นผู้ใช้อย่างน้อย

ข. ในครอบครัวมีผู้เสพยาเสพติด

ค. เห็นช่องทางการจำหน่าย

ง. ถูกทุกข้อ

ตัวอย่าง

แบบสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (CRITICAL THINKING TEST)

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking Test) ฉบับนี้เป็นแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินความสามารถในการคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบครอบเกี่ยวกับข้อมูล หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏ โดยใช้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้รับการทดสอบในการหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผลที่สุด แบบสอบนี้จึงไม่ใช่แบบวัดผลสัมฤทธิ์หรือวัดความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคลแต่ประการใด

แบบสอบนี้ประกอบด้วยข้อความหรือสถานการณ์ที่กำหนด และข้อคำถามชนิดเลือกตอบแบบ 3 ตัวเลือก มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 56 ข้อ ใช้เวลาในการทำรวม 1 ชั่วโมง

ในการตอบแบบสอบฉบับนี้ ให้ท่านอ่านข้อความหรือสถานการณ์ที่กำหนด รวมทั้งข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาข้อมูลจากข้อความหรือสถานการณ์นั้นอย่างรอบครอบ เพื่อหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผลที่สุด เมื่อได้คำตอบที่ต้องการแล้ว ให้ทำเครื่องหมาย กากบาท (X) ลงบนตัวอักษรที่เลือกไว้ เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ในกระดาษคำตอบที่ได้รับ

ขอให้พิจารณาข้อแต่ละข้อ แล้วใช้ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผลที่สุดในการเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเวลาในการอ่านและตอบคำถามรวมทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง

แบบสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

(CRITICAL THINKING TEST)

สถานการณ์ที่กำหนด

สมศักดิ์ และสุพจน์ ต้องการหาวิธีกำจัดแมลงสาบด้วยวิธีง่าย ๆ ราคาถูกและปลอดภัยกว่าการใช้สารเคมีที่ขายทั่วไปในท้องตลาด โดยเขาได้ทำการทดลองขั้นต้นพบว่า แมลงสาบชอบกินหมูปด นักศึกษากลุ่มนี้จึงทำการทดลองอีกครั้ง โดยนำหมูปดมาผสมกับบอแรกซ์ (บอแรกซ์เป็นสารพิษที่ทำให้ตายได้) ในอัตราส่วนที่แตกต่างกัน 5 อัตราส่วนแล้วนำไปใส่กล่องให้แมลงสาบ 5 กลุ่ม ๆ ละ 10 ตัวกินในระยะเวลา 18 นาที แล้วบันทึกผลการทดลอง ได้ดังตาราง

ระยะเวลา (นาที)	อัตราส่วนระหว่างเนื้อหมูปดต่อผงบอแรกซ์ (โดยน้ำหนัก)				
	1 : 1 (กลุ่มที่ 1)	2 : 1 (กลุ่มที่ 2)	3 : 1 (กลุ่มที่ 3)	4 : 1 (กลุ่มที่ 4)	5 : 1 (กลุ่มที่ 5)
1 – 3	เริ่มกิน	เริ่มกิน	เริ่มกิน	เริ่มกิน	เริ่มกิน
3 – 6	อ่อนแรง	อ่อนแรง	ปกติ	ปกติ	ปกติ
6 – 9	ตาย 4 ตัว	ตาย 4 ตัว	อ่อนแรง	อ่อนแรง	อ่อนแรง
9 – 12	ตาย 6 ตัว	ตาย 3 ตัว	ตาย 2 ตัว	ตาย 1 ตัว	อ่อนแรง
12 – 15		ตาย 4 ตัว	ตาย 5 ตัว	ตาย 6 ตัว	ตาย 1 ตัว
15 – 18			ตาย 3 ตัว	ตาย 1 ตัว	ตาย 3 ตัว

ผลการทดลองสรุปว่า หมูปดผสมบอแรกซ์ในอัตราส่วน 1 : 1 และ 2 : 1 ทำให้แมลงสาบตายภายในเวลา 15 นาที

คำชี้แจง

ให้ท่านพิจารณาข้อมูลจากสถานการณ์ที่กำหนดแล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 1 ถึงข้อที่ 23

1. จากสถานการณ์ที่กำหนด ข้อใดเป็นประเด็นปัญหาสำคัญ

- ช่วงเวลาที่แมลงสาบตายหลังจากกินเนื้อหมูปดผสมผงบอแรกซ์
- อัตราส่วนระหว่างเนื้อหมูปดต่อผงบอแรกซ์ที่ทำให้แมลงสาบตาย
- ความสัมพันธ์ระหว่างเวลากับอัตราส่วนของเนื้อหมูปดต่อผงบอแรกซ์ที่ทำให้แมลงสาบที่กินตาย

2. จากสถานการณ์ดังกล่าว ปรากฏรายงานผลการทดลองดังนี้

ข้อ 1 สมศักดิ์ รายงานว่า “อัตราส่วนระหว่างเนื้อหีบคต่อผงบอแรกซ์ตั้งแต่ 3:1 ขึ้นไป
ไม่มีผลต่อแมลงสาบที่กินภายในระยะเวลา 6 นาที”

ข้อ 2 สุพจน์ รายงานว่า “ถ้าต้องการให้แมลงสาบตายภายในระยะเวลา 15 นาที ควรใช้
อัตราส่วนระหว่างเนื้อหีบคต่อผงบอแรกซ์ 1:1 หรือ 2:1”

จากรายงานดังกล่าว ท่านคิดว่าข้อความใดน่าเชื่อถือมากกว่ากัน

- ก. ข้อ 1 น่าเชื่อถือมากกว่า
- ข. ข้อ 2 น่าเชื่อถือมากกว่า
- ค. ไม่มีข้อความใดน่าเชื่อถือกว่ากัน

3. จากสถานการณ์ดังกล่าว ปรากฏรายงานผลการทดลองดังนี้

ข้อ 1 สมศักดิ์ รายงานว่า “ระหว่างการทดลอง แมลงสาบส่วนใหญ่ที่กินเนื้อหีบคผสม
ผงบอแรกซ์จะอ่อนแรงและตาย”

ข้อ 2 สุพจน์ รายงานว่า “แมลงสาบที่กินเนื้อหีบคผสมผงบอแรกซ์ ในอัตรา 4:1,
5:1 ในเวลาไม่ตาย”

จากรายงานดังกล่าว ท่านคิดว่าข้อความใดน่าเชื่อถือมากกว่ากัน

- ก. ข้อ 1 น่าเชื่อถือมากกว่า
- ข. ข้อ 2 น่าเชื่อถือมากกว่า
- ค. ไม่มีข้อความใดน่าเชื่อถือกว่ากัน

4. จากสถานการณ์ดังกล่าว ปรากฏรายงานผลการทดลองดังนี้

ข้อ 1 นักเขียนที่ได้รับความนิยมจากผู้่านมาก รายงานจากวารสารฉบับหนึ่งว่า
“ระหว่างการทดลอง แมลงสาบที่กินเนื้อหีบคผสมผงบอแรกซ์จะอ่อนแรงตาย
ก่อน”

ข้อ 2 ผู้ทดลองทั้งสอง รายงานว่า “ระหว่างการทดลอง แมลงสาบที่กินเนื้อหีบคผสม
ผงบอแรกซ์ตายเป็นส่วนมาก”

จากรายงานดังกล่าว ท่านคิดว่าข้อความใดน่าเชื่อถือมากกว่ากัน

- ก. ข้อ 1 น่าเชื่อถือมากกว่า
- ข. ข้อ 2 น่าเชื่อถือมากกว่า
- ค. ไม่มีข้อความใดน่าเชื่อถือกว่ากัน

5. จากสถานการณ์ดังกล่าว ปรากฏรายงานผลการทดลองดังนี้

ข้อ 1 วารสารบริษัทเคมิกอล รายงานว่า

“การทดลองครั้งนี้สรุปได้ว่า แมลงสาบทั่วไปจะไม่ตายถ้ากินสาบที่กินเนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ในอัตราส่วน 1:1 หรือ 2:1 ภายในเวลา 15 นาที”

ข้อ 2 วารสารบริษัทซีพี รายงานว่า

“ข้อค้นพบที่ว่า ถ้าแมลงสาบกินเนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ในอัตราส่วน 1:1 หรือ 2:1 แล้วตาย ภายใน 15 นาที ยังไม่น่าเชื่อถือนัก”

จากรายงานดังกล่าว ท่านคิดว่าข้อความใดน่าเชื่อถือมากกว่ากัน

ก. ข้อ 1 น่าเชื่อถือมากกว่า

ข. ข้อ 2 น่าเชื่อถือมากกว่า

ค. ไม่มีข้อความใดน่าเชื่อถือกว่ากัน

6. จากสถานการณ์ดังกล่าว ปรากฏรายงานผลการทดลองดังนี้

ข้อ 1 “การทดลองนี้สรุปได้ว่า แมลงสาบส่วนใหญ่จะตายถ้ากินเนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ในอัตราส่วน 5:1 ภายในเวลา 20 นาที”

ข้อ 2 “การทดลองนี้สรุปได้ว่า แมลงสาบส่วนใหญ่จะตายถ้ากินเนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ในอัตราส่วน 1:1 ภายในเวลา 10 นาที”

จากข้อเสนอดังกล่าว ท่านคิดว่าข้อความใดเป็นข้อคิดเห็นหรือข้อเท็จจริง

ก. ข้อ 1 เป็นข้อเท็จจริง ข้อ 2 เป็นข้อคิดเห็น

ข. ข้อ 1 เป็นข้อคิดเห็น ข้อ 2 เป็นข้อเท็จจริง

ค. ข้อความทั้งสองเป็นข้อคิดเห็น

7. จากสถานการณ์ดังกล่าว ปรากฏรายงานผลการทดลองดังนี้

ข้อ 1 “หลังการทดลองได้ 15 นาทีแมลงสาบตาย 35 ตัว”

ข้อ 2 “เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แมลงสาบที่กินเนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ปกติ 8 ตัว”

จากข้อเสนอดังกล่าว ท่านคิดว่าข้อความใดเป็นข้อคิดเห็นหรือข้อเท็จจริง

ก. ข้อ 1 เป็นข้อเท็จจริง ข้อ 2 เป็นข้อคิดเห็น

ข. ข้อ 1 เป็นข้อคิดเห็น ข้อ 2 เป็นข้อเท็จจริง

ค. ข้อความทั้งสองเป็นข้อคิดเห็น

8. จากการทดลอง ท่านคิดว่าข้อความใดน่าจะเป็นข้อสรุปที่เป็นไปได้มากที่สุด

ก. ถ้าต้องการให้แมลงสาบตายทั้งหมด น่าจะใช้เนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ในอัตราส่วน 1:1 , 2:1 หรือ 3:1

ข. ถ้าต้องการฆ่าแมลงสาบภายในเวลา 15 นาทีน่าจะใช้เนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ในอัตราส่วน 1:1 หรือ 2:1

ค. ถ้าใช้เนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ในอัตราส่วนตั้งแต่ 1:1 ถึง 5:1 น่าจะสามารถฆ่าแมลงสาบได้ภายในเวลา 20 นาที

9. จากการทดลองเรื่องแมลงสาบ ถ้า “ทำการทดลองซ้ำพบว่า ผลการทดลองคล้ายกับการทดลองครั้งก่อน” ข้อมูลนี้เกี่ยวข้องกับข้อสรุปอย่างไร

ก. ข้อมูลนี้สนับสนุนข้อสรุป

ข. ข้อมูลนี้ขัดแย้งข้อสรุป

ค. ข้อมูลนี้ไม่สนับสนุน หรือ ไม่ขัดแย้งกับข้อสรุป

10. จากการทดลองเรื่องแมลงสาบ ถ้า “ทำการทดลองซ้ำ โดยใช้ส่วนผสมระหว่างนมผงกับผงบอแรกซ์ในอัตราส่วนเท่ากับเนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองพบว่า แมลงสาบที่กินนมผงผสมผงบอแรกซ์ตายหมดภายในระยะเวลา 15 นาที” ข้อมูลนี้เกี่ยวข้องกับข้อสรุปอย่างไร

ก. ข้อมูลนี้สนับสนุนข้อสรุป

ข. ข้อมูลนี้ขัดแย้งข้อสรุป

ค. ข้อมูลนี้ไม่สนับสนุน หรือ ไม่ขัดแย้งกับข้อสรุป

11. ภายหลังการทดลองมีรายงานเพิ่มเติมว่า “พบปูนขาวอยู่ในภาชนะใส่เนื้อหุบคผสมผงบอแรกซ์ที่ให้แมลงสาบทั้ง 5 กลุ่มกิน และผู้ทดลองได้ศึกษาพบว่าปูนขาวไม่เป็นอันตรายต่อแมลงสาบ”

ข้อมูลนี้เกี่ยวข้องกับข้อสรุป อย่างไร

ก. ข้อมูลนี้สนับสนุนข้อสรุป

ข. ข้อมูลนี้ขัดแย้งข้อสรุป

ค. ข้อมูลนี้ไม่สนับสนุน หรือ ไม่ขัดแย้งกับข้อสรุป

ภาคผนวก ข

- แบบประเมินการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักศึกษาที่พิการทางการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา (IOC)

แบบประเมินการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอน ขอความกรุณาพิจารณา
ส่วนที่ 1 รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษา
พิการทางการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในวิชา
ครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิต

ส่วนที่ 2 แผนการสอนวิชาครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิตแบบปกติ

ส่วนที่ 3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิต
ของผู้วิจัยดังต่อไปนี้ แล้วขอให้ท่านโปรดแสดงความคิดเห็น โดยการใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง
ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน

ส่วนที่ 1 แบบประเมินรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับ
นักศึกษาพิการทางด้านการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในวิชา
ครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิต

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ใช่ (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ใช่ (-1)	IOC
1	ประเมินรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ ในวิชา ครอบครัวศึกษาและ ความปลอดภัยในชีวิต มีความเหมาะสมเพียงใด	4	1	-	0.80
	1. ขั้นนำ	4	1	-	0.80
	2. ขั้นฝึกการคิด				
	2.1 คิดคนเดียว	5	-	-	1.00
	2.2 คิดกลุ่มย่อย	5	-	-	1.00
	3. ขั้นเสนอผลการคิด	4	1	-	0.80
	4. ขั้นสรุปและประเมินกระบวนการคิด	4	1	-	0.80
2	ท่านคิดว่าเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	1	-	0.80
3	ท่านคิดว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา	4	1	-	0.80
4	ท่านคิดว่าเนื้อหาที่นำมาใช้ในรูปแบบการสอนเหมาะสม สำหรับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	4	1	-	0.80
5	ท่านคิดว่ากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนช่วยพัฒนาทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ดี	5	-	-	1.00
6	ท่านคิดว่ากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนสามารถจัดขึ้น ได้จริง	3	2	-	0.60
7	ท่านคิดว่าลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนมีความ เหมาะสมดี	5	-	-	1.00

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ใช่ (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ใช่ (-1)	IOC
8	ท่านคิดว่าภาษาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนการสอนชัดเจนดี	3	2	-	0.60
9	ท่านคิดว่าบทความสถานการณ์ปัญหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมดี				
	9.1 บทความสถานการณ์ที่ 1	1	2	2	-0.20
	9.2 บทความสถานการณ์ที่ 2	4	1	-	0.80
	9.3 บทความสถานการณ์ที่ 3	4	1	-	0.80
	9.4 บทความสถานการณ์ที่ 4	4	1	-	0.80
	9.5 บทความสถานการณ์ที่ 5	4	1	-	0.80
	9.6 บทความสถานการณ์ที่ 6	3	2	-	0.80
	9.7 บทความสถานการณ์ที่ 7	3	1	1	0.40
10	ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลาและสภาพแวดล้อม	3	2	-	0.60
	ค่าคะแนนเฉลี่ย				0.76

ส่วนที่ 2 แผนการสอนวิชาครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิตแบบปกติ

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ใช่ (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ใช่ (-1)	IOC
1	ท่านคิดว่าเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	-	-	1.00
2	ท่านคิดว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา	5	-	-	1.00
3	ท่านคิดว่าเนื้อหาที่นำมาใช้ในแผนการสอนการสอน เหมาะสมสำหรับนักศึกษาในระดับปวช.	5	-	-	1.00
4	ท่านคิดว่ากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์	5	-	-	1.00
5	ท่านคิดว่าลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนมีความ เหมาะสมดี	4	1	-	0.80
6	ท่านคิดว่าภาษาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนการสอนชัดเจนดี	4	-	1	0.60
7	ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา และสภาพแวดล้อม	3	2	-	0.60
8	ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	-	1	0.60
	ค่าคะแนนเฉลี่ย				0.83

ส่วนที่ 3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิต

จุดประสงค์ รายวิชา	ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์รายวิชา	ใช่ (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ใช่ (-1)	IOC
1	ข้อสอบข้อที่ 1	4	1	-	0.80
	ข้อสอบข้อที่ 2	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 3	4	1	-	0.80
	ข้อสอบข้อที่ 4	5	-	-	1.00
	ข้อสอบข้อที่ 5	5	-	-	1.00
	ข้อสอบข้อที่ 6	2	2	1	0.20
	ข้อสอบข้อที่ 7	3	2	-	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 8	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 9	5	-	-	1.00
	ข้อสอบข้อที่ 10	4	-	1	0.60
2	ข้อสอบข้อที่ 11	5	-	-	1.00
	ข้อสอบข้อที่ 12	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 13	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 14	3	2	-	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 15	3	2	-	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 16	4	1	-	0.80
	ข้อสอบข้อที่ 17	2	2	1	0.20
	ข้อสอบข้อที่ 18	4	1	-	0.80
	ข้อสอบข้อที่ 19	4	1	-	0.80
	ข้อสอบข้อที่ 20	5	-	-	1.00
	ข้อสอบข้อที่ 21	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 22	3	2	-	0.60

จุดประสงค์ รายวิชา	ข้อสอบข้อที่	ใช่ (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ใช่ (-1)	IOC
3	ข้อสอบข้อที่ 23	3	2	-	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 24	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 25	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 26	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 27	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 28	4	-	1	0.60
	ข้อสอบข้อที่ 29	4	1	-	0.80
	ข้อสอบข้อที่ 30	3	2	-	0.60
ค่าคะแนนเฉลี่ย					0.65

ภาคผนวก ก

- สำเนาจดหมายขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
- สำเนาจดหมายขอความอนุเคราะห์ขอใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
- สำเนาจดหมายขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาจดหมายขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๐๔๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๑ มกราคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา

ด้วยนางสาวสุสติ จันสังข์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.มนตรี เข้มกลึงกร ประธารกรรมการ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่พิการทางการเคลื่อนไหว แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในปีการศึกษา ๒๕๔๖ เพื่อมาใช้ในการเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๖๔-๕๘๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๖๕-๓๔๖๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๐๔๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน คร.เพ็ญพิศุทธิ์ เนคมานุรักษ์

ด้วยนางสาวสุสติ จันทังษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.มนตรี แยมกสิกร ปรธรรกรรมกร มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อขออนุญาตและขอใช้เครื่องมือแบบวัดความสามารถทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดความสามารถทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มาใช้ในการเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๖๔-๕๘๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๖๕-๓๔๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๐๔๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพพานทอง
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวสุสติ จันทังษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.มนตรี แยมกลีกร ประธารกรรมการ มีความประสงค์ขออำนาจความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาแผนกวิชาช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ปวช. 2 โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๖ (ติดต่อ ๐-๓๘๖๑-๐๒๕๔)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๖๑-๕๘๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๖๑-๓๔๖๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๒๓๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
 เรียน นาวาอากาศตรีหญิงภัทรภรณ์ ภัทรโยธิน
 สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอวิจัยวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวมุสดี จันสังข์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
 เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
 รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการ
 เคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ
 ผศ.ดร.มนตรี เข้มกลีกร ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
 ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิต
 ในครั้งนี้ (ติดต่อผู้วิจัยโทร. ๐-๗๕๑๗-๐๒๕๔)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๖๔-๕๕๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๖๔-๓๔๖๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๒๓๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล
สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอวิจัยวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวสุสติ จันทังษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการ
เคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ
ผศ.ดร.มนตรี แยมกลีกร ประธารกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิต
ในครั้งนี้ (ติดต่อผู้วิจัยโทร. ๐-๗๕๑๗-๐๒๕๕๔)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๖๔-๕๘๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๖๕-๓๔๖๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๒๓๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ด.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำร้องขอวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวสุสดี จันทังษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการเคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.มนตรี แย้มกสิกร ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ (ติดต่อผู้วิจัย โทร. ๐-๓๙๑๖-๐๒๕๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๙๑๔-๕๕๕๕

โทรสาร ๐-๓๙๑๕-๓๔๖๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๒๓๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ สิงหาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ดร.ไชยันต์ ถาวรรณ
สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวสุสติ จันทังษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการ
เคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ
ผศ.ดร.มนตรี แยมกลีกร ประธารกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิต
ในครั้งนี้ (ติดต่อผู้วิจัยโทร. ๐-๗๕๑๗-๐๒๕๔)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๔-๕๘๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๖๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๒๓๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ดร.มณฑิร ชมคอกไม้
สิ่งที่ส่งมาด้วย คำร้องขอวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวสุสติ จันทังษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการ
เคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ
ผศ.ดร.มนตรี แยมกลีกร ประธารกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิต
ในครั้งนี้ (ติดต่อผู้วิจัยโทร. ๐-๗๕๑๗-๐๒๕๔)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๓๔-๕๕๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๖๖

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๒๘.๐๓/๒๓๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา
 สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวมุสตี จันทังษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
 เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
 รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่พิการทางด้านการ
 เคลื่อนไหว โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ
 ผศ.ดร.มนตรี เข้มกลีกร ประธารกรรมการ มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน
 เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
 ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ (ติดต่อผู้วิจัยโทร. ๐-๙๕๑๗-๐๒๕๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สมถวิล จริตควร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล จริตควร)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๓๘๖๔-๕๕๕๕

โทรสาร ๐-๓๘๖๕-๓๔๖๖

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการทำวิจัย

1. ดร.มณเฑียร ชมดอกไม้	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.ไชยันต์ ถาวระวรรณ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดชลบุรี
จังหวัดชลบุรี
3. ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
4. ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา
5. นาวาอากาศหญิงภัทรภรณ์ ภัทรโยธิน	กรมแพทยทหารอากาศ
กรุงเทพมหานคร